

Stjórnartíðindi

1888 - A-deild

Útgáfa 1.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfunduð skjalsins prentteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

Stjórnartíðindi

fyrir

Ísland.

1888.

Regjeringstidende

for

Island

for

Maret 1888.

Efnisyfirlit

við

stjórnartíðindi fyrir Ísland 1888.

A.

Indholdsfortegnelse

til

Regeringstidende for Island for Aaret 1888.

A.

Efnisyfirlit

við

stjórnartíðindi fyrir Ísland 1888.

A.

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Bladsíðutal.
1	12. jan.	Lög um þurrabúðarmenn	2—5.
2	10. febr.	Lög um Söfnunarsjóð Íslands	6—19.
3	10. febr.	Lög um veitingu og sölu áfengra drykkja	20—25.
4	17. apríl.	Auglýsing um bólusótt í Lomma í Svíþjóð og Bretagne og um bann gegn innflutningi á ýmsum hlutum þaðan til Íslands o. fl.	26—27.
5	29. maí.	Auglýsing um bólusótt í Egersund í Noregi og í Grimsby og um bann gegn innflutningi á ýmsum hlutum þaðan til Íslands o. fl.	28—29.
6	19. júní.	Lög um bátfski á fjörðum	30—31.
7	19. júní.	Lög um síldveiði fjelaga í landhelgi.	32—33.
8	2. ágúst.	Auglýsing sem snertir samning þann, er ýms ríki hafa gjört með sjer um vernd á hraðfrjettaprá um, sem lagðir eru neðansævar	34—37.
9	6. ágúst.	Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs	38—39.
10	7. ágúst.	Auglýsing sem birtir á Íslandi lög 5. apríl 1888 um verzlunarfulltrúagjöld	40—43.
11	9. ágúst.	Auglýsing um að auglýsingar frá stjórnarráði Íslands 20. ágúst 1884, 14. september 1885, 23 febrúar 1886 og 27. ágúst 1887 skuli úr gildi felldar	44—45.
12	4. septbr.	Konungleg auglýsing um að konungur sje kominn heim aptur..	46—47.
13	15. septbr.	Auglýsing um verzlunar- og siglinga-samning milli konungsríkisins Danmerkur og konungsríkisins Portugals	48—53.
14	20. septbr.	Auglýsing um gjaldskrá fyrir embættisverk hinna konunglegu verzlunarfulltrúa og varafultrúa	54—59.
15	27. septbr.	Auglýsing um að auglýsing frá stjórnarráði Íslands 29. maí 1888 skuli að nokkru leyti úr gildi felld	60—61.
16	8. nóvbr.	Auglýsing um bólusótt í Marseille og á Sikiley og um bann gegn innflutningi á ýmsum hlutum þaðan til Íslands o. fl. ...	62—63.

Indholdsfortegnelse

til

Regjerings Tidende for Island for Aaret 1888.

A.

Nr.	Datum.	Titel.	Sidetæl.
1	12. Jan.	Lov om Tomthushænd	2—5.
2	10. Febr.	Lov om Islands Sparebank	6—19.
3	10. Febr.	Lov om Udskænkning og Salg af spiritusøse Drikkevarer	20—25.
4	17. April.	Bekjendtgjørelse om Kopper i Lomma i Sverige og i Bretagne samt om Forbud mod Indførsel af forskellige Gjenstande derfra til Island m. m.	26—27.
5	29. Mai.	Bekjendtgjørelse om Kopper i Egernsund i Norge og i Grimsby samt om Forbud mod Indførsel af forskellige Gjenstande derfra til Island m. m.	28—29.
6	19. Juni.	Lov vedrørende Baadfiskeriet i Hjørde	30—31.
7	19. Juni.	Lov angaaende Interessenters Sildefiskeri paa Søterritoriet	32—33.
8	2. August.	Bekjendtgjørelse vedrørende den internationale Konvention angaaende underpostiske Telegrafablers Beskyttelse	34—37.
9	6. August.	Allerhøjeste Kundtgjørelse angaaende Overdragelse af Regjeringens Førelse under Kongens Gravferelse til Thronfølgeren	38—39.
10	7. August.	Bekjendtgjørelse hvorved Lov om Konsulatsgifter af 5te April 1888 kundtgjøres paa Island	40—43.
11	9. August.	Bekjendtgjørelse om Ophævelse af Ministeriet for Islands Bekjendtgjørelser af 20de August 1884, 14de Septbr. 1885, 23de Februar 1886 og 27de August 1887	44—45.
12	4. Septbr.	Allerhøjeste Kundtgjørelse angaaende Kongens Hjemkomst	46—47.
13	15. Septbr.	Bekjendtgjørelse om en mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Portugal afsluttet Handels- og Skibsarts-Traktat	48—53.
14	20. Septbr.	Bekjendtgjørelse om Gebyr-Taxt for Embedshandlinger udførte ved de fgl. Konsulater og Vicekonsulater	54—59.
15	27. Septbr.	Bekjendtgjørelse om delvis Ophævelse af Ministeriet for Islands Bekjendtgjørelse af 29de Mai 1888	60—61.
16	8. Novbr.	Bekjendtgjørelse om Kopper i Marseille og paa Sicilien samt om Forbud mod Indførsel af forskellige Gjenstande derfra til Island m. m.	62—63.

Stjórnartíðindi

fyrir

Ísland.

A.

Regeringstíðende

for

Island.

A.

Nr. 1.
12.
jan.

Lög

um

þurraþúðarmenn.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Frá þessum tíma má enginn gjörast þurraþúðarmaður, nema hann fullnægi þessum skilyrðum:

- a. að hann sanni fyrir hreppsnefndinni í þeim hreppi, þar sem hann vill setjast að, með vottorðum tveggja skilríkra manna, að hann sje reglumaður og ráðdeildarsamur.
- b. að hann sanni á sama hátt, að hann eigi, auk alls klæðnaðar fyrir sig og sitt skuldalið, skuldlausu fjármuni í peningum eða öðrum fjemætum munum, er nemi að minnsta kosti 400 kr. fjárhæð. Þó má gjöra undantekning frá þessu með samhljóða atkvæðum allra hreppsnefndarmanna.

2. gr.

Sá, sem vill gjörast þurraþúðarmaður, skal skriflega biðja sjer byggðarleyfis hjá hreppsnefnd í hreppi þeim, þar sem hann vill setjast að. Skal hreppsnefndin vandlega athuga öll skjöl og skilríki beiðanda; þyki henni ástæða til, getur hún neitað um leyfið, en gefa skal hún skriflegar ástæður fyrir neituninni, og er beiðanda þá heimilt, að skjóta máli sínu til sýslumanns, en úrskurði hans má skjóta til amtmanns, er leggur síðasta úrskurð á málið.

3. gr.

Enginn má byggja þurraþúðir utan kaupstaðar og verzlunarstaðar, hvort sem henni fylgja sjerstök hús eða landsdrottinn leigir af eigin húsum sínum, nema með þessum skilyrðum:

- a. að þurraþúðinni fylgi lóð með ákveðnum merkjum, er að minnsta kosti sje 400 ferhyrningsfaðma að stærð að meðtöldum matjurtagarði, sem byggja skal og rækta við hverja þurraþúð. Fjara skal eigi talin með, þar sem hún fylgir þurraþúðinni.

Nr. 1. Lög 12. janúar um þurraþúðarmenn.

Lo v

om

Tomthushushænd.

Nr. 1.
12te
Jan.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Herefter maa ingen nedsette sig som Tomthushushænd, medmindre han fyldestgjør følgende Betingelser:

- a. at han for Repsforstanderskabet i den Rep, hvor han agter at nedsette sig, med to troværdige Mænds Vidnesbyrd beviser, at han er en ordentlig og sparsommelig Mand.
- b. at han paa samme Maade beviser, at han foruden de nødvendige Klæder til sig selv og sin Familie besidder en Kapital enten i Penge eller i andre Værdigjenstande til et Beløb af idetmindste 400 Kr. Undtagelse herfra kan dog finde Sted, naar saadant enstemmig vedtages af Repsforstanderskabet.

§ 2.

Den, der vil være Tomthushushænd, skal til Repsforstanderskabet i den Rep, hvor han agter at nedsette sig, indsende en skriftlig Begjæring om Tilladelse til Nedsættelsen. Repsforstanderskabet skal grundig undersøge alle Andragerens Dokumenter og Bevisligheder og kan, saafremt Anledning dertil findes, afslaa Begjæringen, men isaafald skal der gives Andrageren et af Grunde ledsaget skriftligt Afslag. Andrageren har Ret til at andrage Sagen for Eysfelsesmanden, hvis Resolution atter kan indanføres til Amtet, der endelig afgjør Sagen.

§ 3.

Ingen maa udleje Tomthushuse udenfor Kjøbsteder og Handelssteder, hvad enten Tomthushusene bestaa af særskilte Bygninger, eller Jorddrotten udlejer dertil en Del af sine egne Bygninger, undtagen paa følgende Vilkaar:

- a. at der med Tomthuset følger en bestemt afgrændset Jordlod, der iberegnet en Kjøstehave, som skal anlægges og opdyrkes ved hvert Tomthushushænd, idetmindste indtager et Fladerum af 400 □ Favne. Hvor en Forstrand hører til Tomthuset, skal denne ikke medregnes.

Nr. 1.
12.
jan.

- b. að þurrabúðin hafi nægileg húsakynni fyrir þann, er við tekur, og að þau sjeu viðunanlega loptgóð og hlý, eptir dómi skilríkra manna.
c. að þurrabúðin sje afhent viðtakanda með löglegri úttekt.

4. gr.

Þurrabúðarmaður sá, sem tekur við þurrabúð með óræktaðri lóð, skal hafa ræktað hana og girt innan 7 ára; vera skal hann undanþeginn eptirgjaldi þessi ár.

5. gr.

Þurrabúð með óræktaðri lóð skal ávallt byggð að minnsta kosti 8 ár. Landsdrottinn skal gefa þurrabúðarmanni byggingarbrjef, þar sem skýrt er tekið fram um ábúðartíma, rjettindi og skyldur þurrabúðarmannsins. Nú hefur landsdrottinn vanrækt að gefa byggingarbrjef, og skal þurrabúðin þá álítast byggð þurrabúðarmanni og ekkju hans æfilangt, og með þeim leigumála, er þurrabúðarmaður viðurkennir, nema landsdrottinn sanni, að öðruvísi hafi verið um samið.

6. gr.

Þegar ábúandaskipti verða á þeim þurrabúðum, sem þegar eru til, skal í öllu með fara sem segir í lögum þessum um húsakynni, útmælingu lóðar, ræktun, úttekt og bygging; þó má sýslunefnd eptir tillögum hlutaðeigandi hreppsnefndar gjöra undantekningar viðvikjandi stærð á lóð þurrabúðar.

7. gr.

Brot gegn lögum þessum varða 1—100 kr. sekt, er renni í sveitarsjóð.

8. gr.

Með mál útaf brotum gegn lögum þessum skal farið sem almenn lögreglumál.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalþuborg, 12. janúar 1888.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

- b. at Tomthuset efter troværdige Mænds Eksempel afgiver en tilstrækkelig rummelig, samt Nr. 1.
 taalelig luftig og varm Lejlighed for Lejeren. 12te
 c. at Tomthuset afleveres til Lejeren ved en lovlig Udtægtsforretning. Jan

§ 4.

En Tomthusmand, der tilflytter et Tomthus med udyrket Jordlod, skal have opdyrket og indhegnet denne inden Forløbet af 7 Aar, i hvilken Tid han bør være fritaget for at svare Afgift.

§ 5.

Et Tomthus med udyrket Lod skal altid udlejes for en Tid af idetmindste 8 Aar. Jorddrotten skal give Tomthusmanden et Bygelsbrev, hvor Bygelsstiden samt Tomthusmandens Rettigheder og Pligter ere tydelig fremhævede. Naar en Jorddrot har undladt at give Bygelsbrev, skal vedkommende Tomthus anses for at være udlejet til Tomthusmanden og hans Enke paa Livstid paa de af Tomthusmanden anerkjendte Bilskaar, medmindre Jorddrotten beviser, at der har været truffen en anden Overenskomst.

§ 6.

Naar der bliver Lejerliste i de allerede bestaaende Tomthuse, skulle nærværende Lovs Forrifter med Hensyn til Bygninger, Opmaalning af Grund, Opdyrkelse, Udtægt og Bygels, bringes til Anvendelse; dog kan Bygelsforstanderskabet paa vedkommende Repsforstanderskabs Indstilling gjøre Undtagelser med Hensyn til Størrelsen af den med et Tomthus følgende Jordlod.

§ 7.

Overtrædelse af nærværende Lov medfører Bøder fra 1—100 Kr., der tilfalde Kommunekassen.

§ 8.

Sager i Anledning af Overtrædelse af denne Lov behandles som offentlige Politisager.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 12te Januar 1888.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 2.
10.
febr.

Lög

um

Söfnunarsjóð Íslands.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski.
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Söfnunarsjóðurinn í Reykjavík skal, eptir að lög þessi hafa öðlazzt gildi, heita Söfnunarsjóður Íslands, og heldur hann þá, undir ábyrgð landsjóðsins, áfram störfum sínum með því fyrirkomulagi og eptir þeim reglum, er lög þessi ákveða; en aldrei má eign Söfnunarsjóðsins blandast saman við landsjóð,

2. gr.

Tilgangur Söfnunarsjóðsins er að geyma fje, ávaxta það og auka, og útborga vextina um ókomna tíð, eptir því sem upphaflega er ákveðið, sem og að styrkja menn til að safna sjerstakri upphæð.

3. gr.

Kostnað allan við stjórn Söfnunarsjóðsins, svo sem ritföng, skriptir, prentun o. fl., skal greiða af fje því, sem ákveðið er í lögum þessum að ganga skuli til kostnaðar og varasjóðs, og af sama fje skal einnig, þegar efni sjóðsins leyfa, veita sýslunarmönnum Söfnunarsjóðsins og forstjórum þóknun fyrir starfa sinn, eptir því sem það verður ákveðið með lögum. Afganginn af nefndu fje skal leggja í varasjóð, og er það augnamið hans, að standa straum af því tjóni, sem Söfnunarsjóðurinn kann að verða fyrir.

4. gr.

Skyldi Söfnunarsjóðurinn verða fyrir einhverju tjóni áður en varasjóður hans er orðinn nógu mikill til að standast það, svo að taka þyrfti til ábyrgðar þeirrar, sem um er rætt í 1. gr., þá skal svo fljótt sem audið er endurborga það af tekjum þeim, er varasjóðnum jafn-óðum til falla.

5. gr.

Með lögum má færa niður þann hluta vaxtanna, sem ákveðið er í 20. gr. a, að ganga skuli til kostnaðar og varasjóðs, þegar varasjóðurinn er orðinn svo mikill, að það þyki fært. Skyldi aptur á móti þessi hluti vaxtanna eigi reynast nægilegur til kostnaðar og nauðsynlegrar aukningar á varasjóðnum til frambúðar, þá má með lögum ákveða, að hluti þessi skuli hækka úr 5 % í allt að 10 % af vöxtum sjóðsins, að fráðregnum dagvöxtum af innstæðufje.

Nr. 2. Lög 10. febr. um Söfnunarsjóð Íslands.

L o v

om

Islands Sparebank.

Nr. 2.
10de
Febr.

Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark, de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Sparebanken i Reykjavik skal, naar denne Lov er traadt i Kraft, kaldes Islands Sparebank og fortsætter sin Virksomhed under Landskassens Garanti, i det Omfang og efter de Regler, som nærværende Lov fastsætter. Sparebankens Midler maa aldrig sammenblandes med Landskassens.

§ 2.

Sparebankens Formaal er at opbevare, forrente og forøge Pengebeløb og udbetale Renterne i kommende Tider overensstemmende med, hvad der oprindelig er bestemt, samt understøtte Folk til at opspare bestemte Beløb.

§ 3.

Alle Omkostninger ved Sparebankens Bestyrelse, saa som Skrivematerialier, Afskrivning, Trykning m. m., afholdes af det ved nærværende Lov til Omkostninger og Reserverfond bestemte Beløb, af hvilket endvidere, naar Sparebankens Status tillader det, dennes Bestillingsmænd og Direktører bevilges saadanne Honorarer, som ved Lov maatte bestemmes. Resten af nævnte Beløb henlægges til en Reserverfond med det Formaal at dække de Tab, som Sparebanken maatte lide.

§ 4.

Derksom Sparebanken rammes af Tab, inden dens Reserverfond er stor nok til at dække samme, saaledes at der maatte gribes til den i § 1 omtalte Garanti, skal saadant saasnart som muligt tilbagebetales af Reserverfondens Indtægter, efterhaanden som disse falde.

§ 5.

Den i § 20 a. til Omkostninger og Reserverfond bestemte Del af Renterne kan ved Lov nedsættes, naar Reserverfonden er bleven stor nok til, at saadant findes gjørligt. Derksom derimod Erfaringen viser, at denne Del af Renterne ikke er tilstrækkelig til Omkostninger og nødvendig Forøgelse af Reserverfonden for Fremtiden, saa kan der ved Lov bestemmes, at nævnte Del skal forhøjes fra 5 pCt. indtil 10 pCt. af Sparebankens Renter, fraregnet Dagrenter af indestaaende Kapitaler.

Nr. 2. Lov af 10de Februar om Islands Sparebank.

Nr. 2.
10.
febr.

6. gr.

Söfnunarsjóðurinn hefur þessi hlunnindi:

- a. Ef viðskiptabók við Söfnunarsjóðinn hefur glatazt, getur stjórn hans stefnt til sín handhafa hennar með þríttekinni auglýsingu í blaði því, sem stjórnarvalda auglýsingar eru birtar í, og ef enginn hefur þá gjört vart við sig innan eins árs, þá má gefa út og afhenda vaxtaeiganda þeim, sem tilgreindur er í bókum Söfnunarsjóðsins, eða umboðsmanni hans, nýja viðskiptabók fyrir því fje, er hin glataða viðskiptabók hljóðaði upp á, og er hún frá þeim tíma ógild.
- b. Fje það, sem lagt hefur verið í Söfnunarsjóðinn, ásamt vöxtum þess, er undan þegið kyrrsetning eða löghaldi, meðan það stendur þar.
- c. Söfnunarsjóðnum er heimilt að áskilja sjer hærri vöxtu en 4 % um árið af útlánum gegn fasteignarveðum.
- d. Söfnunarsjóðurinn er undan þeginn tekjuskatti og sòmuleiðis útsvari.

7. gr.

Í stjórn Söfnunarsjóðsins skal vera einn framkvæmdarstjóri, er hið sameinaða alþingi kys til 6 ára, og tveir gæzlustjórar, er kosnir eru sinn af hvorri deild alþingis til fjöggra ára. Af gæzlustjórum þeim, sem í fyrsta skipti eru kosnir, skal þó annar að tveim árum liðnum fara frá eptir hlutkesti.

Endurkosning getur átt sjer stað.

8. gr.

Landshöfðingi getur vikið hverjum forstjóra Söfnunarsjóðsins frá um stundarsakir, þegar honum þykir ástæða til. Þá er forstjóra er vikið frá um stund, eða hann fyrir sjúkdóm eða önnur förföll fær eigi gegnt störfum sínum, og sòmuleiðis, ef sæti verður autt í forstjórninni, setur landshöfðingi mann til að gegna störfunum um stundarsakir.

9. gr.

Heimili Söfnunarsjóðsins er í Reykjavík, og þar skulu forstjórnarnir vera búsettir.

10. gr.

Framkvæmdarstjóri annast dagleg störf Söfnunarsjóðsins og stýrir þeim undir umsjón gæzlustjórnanna og með aðstoð þeirra. Þegar forstjórnarnir eiga fund með sjer, skal bóka það, er þar gjörast, og þeir rita allir nöfn sín undir. Rísi ágreiningur milli þeirra um eitthvert málefni, ræður atkvæðafjöldi, nema þegar svo stendur á, sem um er rætt í 19. gr. a og 23. gr., að atkvæði þeirra þurfa að vera samhljóða. Ef framkvæmdarstjóra þykir einhver ákvörðun gæzlustjórnanna vera án löglegrar heimildar, getur hann þó látið fyrirfarast að fullnægja henni.

11. gr.

Stjórn sjóðsins skipar bókara og fjehirði Söfnunarsjóðsins og vikur þeim frá. Hún ákveður starftímann, en þó má starfstofa Söfnunarsjóðsins eigi vera sjaldnar opin fyrir almenning, en einu sinni á mánuði hverjum.

12. gr.

Allar kvittanir, meðal annars fyrir fje, sem lagt er inn í viðskiptabækur, verða, til þess að skuldbinda Söfnunarsjóðinn, að vera undirskrifaðar af fjehirði, og með áritun bókara um, að þær sjeu athugaðar.

Nr. 2. Lög 10. febr. um Söfnunarsjóð Íslands.

§ 6.

Nr. 2.
10de
Febr.

Sparebanken har efternævnte Begunstigelser:

- a. Sparebankens Direktion kan, naar en af Banken meddelt Kontrabog bortkommer, ved Bekjendtgjørelse, som indrykkes 3 Gange i den for retslige Bekjendtgjørelser i Island bestemte Tidende, indkalde Ihændehabereren, og hvis Ingen melder sig inden et Aar, kan en ny Kontrabog udstedes og meddeles den i Sparebankens Bøger angivne Renteejer eller hans Befuldmægtigede for den bortkomne Kontrabogs paalydende Sum, fra hvilken Tid bemeldte Kontrabog er ugyldig;
- b. De i Sparebanken indfatte Summer og disses Renter, saalænge de indestaa samment, ere fritagne for Arrest og Beslag.
- c. Sparebanken er berettiget til ved Ublaan i faste Ejendomme at betinge sig en højere Rente end 4 pCt.
- d. Sparebanken er fritagen for Indkomstskat, samt for kommunal Vigningskat.

§ 7.

Sparebankens Bestyrelse skal bestaa af en administrerende Direktør, der vælges for 6 Aar af det forenede Althing, og to kontrollerende Direktører, en valgt af hver af Althingets Afdelinger for 4 Aar ad Gangen. Af de første Gang valgte kontrollerende Direktører afgaar dog efter Lodtrækning den ene efter 2 Aars Forløb.

Gjenvalg kan finde Sted.

§ 8.

Landskhøvdingen kan, naar han dertil maatte finde Anledning, suspendere et Medlem af Direktionen. Naar en Direktør bliver suspenderet eller ved Sygdom eller Forfald i andre Maader forhindres i at varetage sin Funktion, ligesom ogsaa i Tilfælde af Vakance i Direktørposterne, drager Landskhøvdingen Omsorg for Forretningernes midlertidige Bestyrelse ved Konstitution.

§ 9.

Sparebankens Hjemsted er i Reykjavik, hvor Direktørerne skulle være bosatte.

§ 10.

Den administrerende Direktør besørger Sparebankens daglige Forretningsførelse under de kontrollerende Direktørs Tilsyn og Medvirkning. Forhandlingerne paa et Direktionssmøde skulle føres til Protokol, hvorunder alle Direktørerne skrive deres Navne. Opstaar der Uenighed mellem Direktørerne angaaende nogen Sag, afgjøres denne ved Stemmeslørhed med Undtagelse af de i §§ 19 a. og 23 omhandlede Tilfælde, hvor Enstemmighed udkræves. Finder den administrerende Direktør, at der ikke er Lovhjemmel for en af de kontrollerende Direktører tagen Bestemmelse, kan han undlade at udføre denne.

§ 11.

Sparebankens Direktion antager og affædiger Bogholder og Kasserer, samt bestemmer Sparebankens Forretningsstid. Bankens Kontor skal staa aabent for Publikum mindst en Gang om Maaneden.

§ 12.

Alle Kvitteringer, derunder for Indskud i Kontrabøger, maa for at være bindende for Sparebanken være underskrevne af Kassereren og af Bogholderen forsynede med Paa-tegning om at være noterede.

Nr. 2. Lov af 10de Februar om Islands Sparebank.

Nr. 2.

10.
febr.

Jafnskjótt og efni sjóðsins leyfa að framkvæmdarstjóri og fjehirðir fái nokkra þóknun fyrir starfa sinn, skulu þeir setja hæfilegt veð, eptir því, sem þá verður ákveðið með lögum.

13. gr.

14. gr.

Stjórn Söfnunarsjóðsins er ávallt skyld til að gefa landshöfðingja allar þær upplýsingar um sjóðinn, er honum kann að þykja ástæða til að heimta. Landshöfðingi getur og, hve nær sem er, látið rannsaka allan hag sjóðsins.

15. gr.

Stjórn Söfnunarsjóðsins skal sjá um, að bækur hans sjeu svo færðar, að ætíð megi sjá ástand hans, hverjar skuldbindingar á honum hvíla, og hvernig fje hans er tryggt. Af öllum þeim bókum og skjölum, er sjóðurinn eigi má án vera, skulu vera til eptirrit, er geymast á öðrum stað, en frumritin. Starf-ár sjóðsins er almanaksárið.

16. gr.

Í desembermánuði ár hvert skal stjórn sjóðsins boða til fundar til að velja endurskoðara fyrir hið komandi ár; á fundi þessum hefur hver handhafi viðskiptabókar við Söfnunarsjóðinn, sem er fulltíða, atkvæðisrjett. Endurskoðari rannsaki reikning Söfnunarsjóðsins í hverju einstöku atriði, og beri hann saman við bækur sjóðsins og heimafjeð. Endurskoðarinn skal að minnsta kosti tvisvar á ári sann-reyna, hvort heimafje sjóðsins og eignir sjeu fyrir hendi. og gefa landshöfðingja skýrslu um það í hvert skipti. Landshöfðingi úrskurðar og kvittar hinn endurskoðaða reikning Söfnunarsjóðsins.

17. gr.

Ársreikning skal semja svo snemma, að búið sje að leggja hann fram með eptirriti af öllum nauðsynlegum fylgiskjölum á starfstofu Söfnunarsjóðsins eigi síðar en 31. marz ár hvert; skal hann liggja þar til ársloka, til þess að allir hlutaðeigendur geti skoðað hann, og sjeð, hverjar skuldbindingar hvíla á sjóðnum, og hvernig og með hverri tryggingu fje hans er ávaxtað; einungis þegar sá, sem fje hefur lagt í sjóðinn, hefur beinlínis óskað þess, að óviðkomandi menn verði eigi látnir vita nafn sitt, eða með hverjum skilmálum hann hefur lagt fje í sjóðinn, skal eptir því fara, meðan hann er á lífi. Sá, sem sýnir viðskiptabók við sjóðinn, á rjett á að bera hana saman við hlutaðeigandi dálk í aðalbókinni. Útdrátt af reikningi sjóðsins skal auglýsa í stjórnartíðindunum, deildinni B.

18. gr.

Í Söfnunarsjóðinn verður eigi annað fje lagt en það, sem gengið getur inn í aðaldeild hans eða útborgunardeildina eða bústofnsdeildina eða ellistyrksdeildina.

- a. Aðaldeild Söfnunarsjóðsins tekur á móti fje með þeim skilmálum, að höfuðstóllinn verði aldrei útborgaður, heldur geti að eins skipt um vaxtaeigendur samkvæmt því, sem upphaflega er ákveðið, sem og að árlega megi leggja eitthvað af vöxtunum við höfuðstólinn.

§ 13.

Saafragt Sparebankens Status tillader, at den administrerende Direktør og Kasseren kunne faa noget Honorar for deres Arbejde, skulde de stille en passende Kaution, som saa vil være at bestemme ved Lov.

Nr. 2.
10de
Febr.

§ 14.

Sparebankens Direktion er til enhver Tid pligtig at meddele Landskhøvdingen enhver Oplysning angaaende Sparebankens Forhold, som han maatte finde Anledning til at begjære. Landskhøvdingen kan derhos til enhver Tid lade foretage en Undersøgelse af samtlige Sparebankens Forhold.

§ 15.

Sparebankens Direktion skal drage Omforg for, at dens Bøger føres saaledes, at dens Status til enhver Tid kan ses, samt hvilke Forpligtelser der paahviler den, og hvorledes dens Kapitaler ere sikrede. Af alle de for Sparebanken uundværlige Bøger og Dokumenter skulde Kopier opbevares paa et andet Sted end Originalerne. Sparebankens Forretningsaar er Kalenderaaret.

§ 16.

Sparebankens Direktion skal i hvert Aars Decembermaaned sammenkalde et Møde til Valg af en Revisor for det kommende Aar; enhver myndig Ihændehaver af en af Sparekassen udstedt Kontrabog er stemmeberettiget paa Mødet. Revisor har at gennemgaa Sparebankens Regnskab i alle dets Enkeltheder og at sammenholde dette med Bankens Bøger og Beholdninger. Mindst 2 Gange aarlig har Revisor at overbevise sig om Tilstedeværelsen af Bankens Beholdning og Aktiver og hvergang give Landskhøvdingen Beretning herom. Sparebankens reviderede Regnskab decideres og tvinges af Landskhøvdingen.

§ 17.

Det aarlige Sparebanksregnskab skal opgjøres saa betids, at Gjenpart deraf med alle fornødne Bilag senest den 31te Marts hvert Aar er fremlagt paa Sparebankens Forretningskontor, hvor det skal henligge indtil Aarets Udgang, for at alle vedkommende kunne efterse det og overbevise sig om, hvilke Forpligtelser der paahvile Sparebanken, og hvorledes og mod hvilken Sikkerhed dens Kapitaler forrentes. Kun naar nogen, der har gjort Indskud i Sparebanken, udtrykkelig har ønsket, at Uvedkommende ikke saa hans Navn at vide, eller paa hvilke Vilkaar han har gjort Indskud i Sparebanken, skal saadant Ønske efterkommes for hans Levetid. Enhver, der fremviser en af Sparebanken udstedt Kontrabog, er berettiget til at sammenholde denne med vedkommende Konto i Hovedbogen. Udtog af Sparebankens Regnskab skal offentliggøres i Regeringstidenden, Afdeling B.

§ 18.

§ Sparebanken modtages kun Indskud i dens Hovedafdeling eller Udbetalingsafdelingen eller Udstyrsafdelingen eller Alderdomsforsørgelsesafdelingen.

- a. § Sparebankens Hovedafdeling modtages Penge paa Vilkaar, at den indskudte Kapital aldrig tilbagebetales, men at Renteejerne alene kunne skifte i Henhold til den oprindelige Bestemmelse, samt at aarlig noget af Renten kan lægges til Kapitalen.

Nr. 2. Lov af 10de Februar om Islands Sparebank.

Nr. 2.
10.
febr.

Undir aðaldeild Söfnunarsjóðsins heyrir deild hinnar æfinlegu erfingjarentu, er tekur á móti fje með þeim skilmálum, að jafnan skuli árlega leggjast við höfuðstóllinn hálfir vextirnir af honum, en hinn helmingurinn falla árlega til útborgunar til nafngreinds manns sem vaxtaeiganda, eða þeirra, sem vaxtaeigendur verða að innstæðunni eptir hans dag, því að að hinum nafngreinda vaxtaeiganda látnum eiga allir lögákveðnir erfingar hans rjett til, að innstæða sú, er hann var vaxtaeigandi að, skiptist frá næstu árslokum eptir fráfall hans milli þeirra sem vaxtaeigenda, eptir þeirri tiltölu, sem fyrir skipuð er um lögerfðir, og getur þá hver þeirra fengið það, sem honum hlotnast, flutt í bókum Söfnunarsjóðsins til sín sem vaxtaeiganda, og sama rjett hafa að hverjum þeirra látnum allir lögákveðnir erfingjar hvers þeirra, og sama gildir framvegis við fráfall hvers vaxtaeiganda að nokkru af umræddu fje. Sá sem er vaxtaeigandi að fje í deild hinnar æfinlegu erfingjarentu, getur ráðstafað vöxtum þeim, er höfuðstóllinn ber til næstu ársloka eptir fráfall hans og útborgast eiga, en lengra ná eigi umráð hans yfir fje þessu.

- b. Útborgunardeildin tekur á móti fje með þeim skilmálum, að höfuðstóllinn með öllum vöxtum falli til útborgunar 1. júlí það ár, sem upphaflega er annaðhvort beinlínis tilnefnt eða miðað við, að höfuðstóllinn hafi náð tiltekinni upphæð, eða sem síðar er ákveðið með 2 ára fyrirvara, enda sjeu þá full 15 ár liðin frá því fjeð fyrst var lagt í sjóðinn; innlög þau til viðbótar slíkum höfuðstól, er skemur kunna að hafa staðið í sjóðnum, falla til útborgunar 1. júlí árið eptir, en eigandinn fær eigi vexti af þeim lengur en af hinum höfuðstólnum, heldur falla þeir eptir þann tíma til varasjóðsins.
- c. Bústofnsdeildin tekur á móti fje manna, er eigi hafa lifað 20 árslok, með þeim skilmálum, að allir vextirnir leggist árlega við höfuðstóllinn, en ef eigandinn deyr, áður en hann hefur lifað 25 árslok, þá falli innlögin sjálf vaxtalaus til útborgunar til handhafa viðskiptabókarinnar, sbr. 21. gr. a., hálfu ári eptir að stjórn Söfnunarsjóðsins er tilkynnt andlátið; en það, sem við innlögin hefur bætzt í sjóðnum, gangi sem erfðafje til allra þeirra, sem fæddir eru sama ár sem eigandinn, og fje áttu í deild þessari um næsta ný-ár á undan láti hans; fje þetta skiptist milli þeirra tiltölulega eptir upphæðum þeim, er hver þeirra átti auk innlaganna í deild þessari um nefnt ný-ár; lifi enginn, sem fæddur er sama ár sem eigandinn, og átt hefur þá nokkuð í deild þessari, fellur fjeð til varasjóðsins; en lifi eigandinn 25 árslok, þá falla til útborgunar 1. júlí næst á eptir innlögin með öllu því, er við þau hefur bætzt í sjóðnum, bæði vöxtum og nefndu erfðafje.
- d. Ellistyrksdeildin er löguð eins og bústofnsdeildin, nema þar er í staðinn fyrir 20 og 25 árslok, miðað við að hafa lifað 60 og 65 árslok.

19. gr.

- a. Í fyrsta skipti sem fje einhvers á að leggjast í Söfnunarsjóðinn, eða þegar það á að gjöra með öðrum skilmálum, en fje hans áður hefur verið lagt inn, skal sá, er það vill gjöra, nákvæmlega til taka skriflega, hvernig með það skal fara. Vilji þá allir forstjórar Söfnunarsjóðsins taka á móti fjenu með þessum skilmálum,

Under Hovedafdelingen hører Afdelingen for den stedsbevarende Arvingerente, der Nr. 2. modtager Indskud paa Vilkaar, at Halvdelen af Renterne stedse aarlig lægges til Kapitalen, hvorimod den anden Halvdel aarlig udbetales til en navngiven Person som Renteejer eller til dem, der efter hans Død blive Renteejere af Beløbet. Ved den navngivne Renteejers Død ere nemlig alle hans Arvinger efter Loven berettigede til, at det Beløb, hvoraf han var Renteejer, fra næste Nytaar efter hans Død fordeles mellem dem alle som Renteejere i det ved Arvereglerne bestemte Forhold, hvorefter enhver af dem kan erholde sin Del overført paa sit Navn som Renteejer i Sparebankens Bøger, og ved deres Død har hver enkelt Arvinger efter Loven den samme Rettighed, hvilket fremdeles gjælder ved enhver Død, der har været Renteejer af en Del af bemeldte Kapital. En Renteejer af en Sum i Afdelingen for den stedsbevarende Arvingerente kan træffe Bestemmelse om Anvendelsen af den Del af Kapitalens Renter indtil næste Nytaar efter hans Død, som skal udbetales, men længere strækker hans Raadighed over bemeldte Sum sig ikke.

- b. Udbetalingsafdelingen modtager Indskud paa Vilkaar, at Kapitalen med paa-løbne Renter forfalder til Udbetaling den 1ste Juli det Aar, der enten fra Begyndelsen udtryffelig er nævnet, eller i hvilket Kapitalen har opnaaet en forud fastsat Størrelse, eller som senere med 2 Aars Varjel bestemmes, dog at der da ere forløbne fulde 15 Aar fra den Dag, da Indskudet først blev indbetalt i Banken. De til Kapitalens Forøgelse gjorde Indskud, der maatte have indestaaet en kortere Tid i Sparebanken, forfalde til Udbetaling den 1ste Juli Aaret efter, men Ejeren erholder ikke Renter deraf længere end af Kapitalen, hvorimod disse efter den Tid tilflyde Reservefonden.
- c. Udstyrsafdelingen modtager Indskud fra Personer, der ikke have levet 20 Nytaar, paa Vilkaar, at hele Renten aarlig henlægges til Kapitalen, men dersom Ejeren dør, inden han har oplevet 25 Nytaar, forfalder selve Indskudene uden Renter til Udbetaling til Ihændehabereren af Kontrabogen, jfr. § 21 a, et halvt Aar efter at Dødsfaldet er anmeldt for Sparebankens Direktion. Men den Tilvæxt, som Indskudene have modtaget i Sparebanken, skal som Arv tilfalde alle, som ere fødte i samme Aar som Ejeren, og som vare Ejere af Indskud i denne Afdeling ved sidste Nytaar inden hans Død. Beløbet fordeles mellem dem i Forhold til de Summer, som hver enkelt foruden Indskudene ejede i bemeldte Afdeling ved fornævnte Nytaar. Dersom Ingen, der er født i samme Aar som Ejeren og har haft Beløb indestaaende i denne Afdeling, er i Live, tilfalder Summen Reservefonden. Dersom derimod Ejeren oplever 25 Nytaar, forfalder Indskudet til Udbetaling den næstfølgende 1ste Juli, tilligemed hele den Tilvæxt, Indskudet har faaet i Sparebanken, baade Renter og fornævnte Arvesummer.
- d. Alderdomsforsørgelsesafdelingen er ordnet paa samme Maade som Udstyrsafdelingen, dog med den Modifikation, at istedetfor 20 og 25 Nytaar komme 60 og 65 Nytaar.

§ 19.

- a. Første Gang en Person vil gjøre Indskud i Sparebanken, eller naar Indskud skal gjøres paa andre Vilkaar, end der for samme Person før ere gjorte, bør Vedkommende indsende en nøjagtig skriftlig Angivelse af Vilkaarene. Dersom alle Sparebankens Direktører ville paa disse Vilkaar modtage Beløbet, indføre de en

Nr. 2.
10.
febr.

gefa þeir skuldbinding þar að lútandi í viðskiptabók við Söfnunarsjóðinn með árituðu nafni og tölulið, og skal fyrir hana greiða til kostnaðar og varasjóðs 1 kr., en viðskiptabókin gildir í öllu tilliti sem samningur við sjóðinn. Skuldbindinguna skal inn færa í fundarbók þá, sem um er rætt í 10. gr. Það nægir þó, að framkvæmdarstjóri Söfnunarsjóðsins undir skrifti einn skuldbindinguna í viðskiptabókum þeim, sem tölusettar hafa verið og fullgiltar af öllum forstjórunum, fyrir fje, sem lagt er í deild hinnar æfinlegu erfingjarentu eða bústofsdeildina eða ellistyrksdeildina.

- b. Innlögin eru tekin í gjaldgengum peningum og eigi minna en 1 kr. í hvert skipti.
- c. Innlög öll skal, auk dagbókar, innfæra í aðalbók, og hefur þar hver vaxtaeigandi (hver sjerstök eign) dálk sjer með sömu yfirskrift og hlutadeigandi viðskiptabók.
- d. Innlög öll skal innfæra í hlutadeigandi viðskiptabók, ef innleggjandi hefur hana með sjer; að öðrum kosti getur hann fengið sjerstaka kvittun fyrir innlaginu, en fyrir hana skal hann þá greiða fjehirði 10 aura
- e. Stjórn sjóðsins er heimilt að neita að taka á móti innlögum í sjóðinn.

20. gr.

- a. Þegar búíð er fyrir hvert almanaksár að gjöra upp reikning Söfnunarsjóðsins og sjá vextina af sjóðnum í heild sinni hið liðna ár, þá skal draga frá þeim, að frádregnum dagvöxtum af innstæðufje, 5 % til kostnaðar og varasjóðs og sömu-leiðis það, sem að því búnu kynni að vera umfram 4 % af höfuðstólum; það sem eftir er, skiptist tiltölulega milli allra vaxtaeigenda, þar á meðal til varasjóðsins, eftir þeim upphæðum, er hverjum þeirra tilheyra og arðberandi voru í sjóðnum allt hið liðna ár; vextir hvers eins tilfarast svo í dálki hans og teljast lagðir við höfuðstólinn á ný-ári, að svo miklu leyti, sem þeir ekki eiga að útborgast á árinu.
- b. Af fje, sem inn er lagt á árinu, reiknast dagvextir til ársloka, er sjeu $\frac{1}{2}$ % lægri um árið en vextir þeir, sem vaxtaeigendur fengu næsta ár á undan; við árslok leggjast dagvextirnir við höfuðstólinn að því leyti, sem þeir ekki eiga að útborgast; af höfuðstól, sem útborga skal á árinu, reiknast sömu dagvextir til þess tíma, er hann fellur til útborgunar, og falla þeir til varasjóðsins, nema af því fje, sem innlagt hefur verið áður en lög þessi öðlast gildi og það eigi hefur verið áskilið við; en sje höfuðstóllinn eigi tekinn sex mánuðum eftir að hann er fallinn til útborgunar, þá reiknast og frá þeim tíma af honum vextir, er einnig falla til varasjóðsins.
- c. Vextir reiknast eigi í minni pörtum en heilum eyri af hverjum 100 kr. eða minna.
- d. Vextir fyrir hvert ár fást útborgaðir, eftir að búíð er að leggja fram reikning sjóðsins.
- e. Þegar vextir þeir, er útborgast ættu af upphæð í einum dálki, eigi nema 10 kr., verða þeir eigi útborgaðir, heldur leggjast þeir þegar við höfuðstólinn; sama gildir og um vexti af upphæð, er eigi hafa verið teknir vextir af í tvö næstliðin ár, ef eigi er aðvörun gjörð fyrir ný-ár um, að þeir eigi að takast það ár.

Forpligtelse desangaaende i en Sparebank-Kontrabog med paategnet Navn og Nr. 2. Nr., hvorfor der erlægges 1 Kr. til Omkostninger og til Reserverfondet. Kontrabogen gjælder fuldstændig som Kontrakt med Sparebanken. Forpligtelsen skal tilføres den i § 10 omtalte Forhandlingsprotokol. Dog er det tilstrækkeligt, at den administrerende Direktør alene underskriver Forpligtelsen i de med Numre betegnede og af alle Direktorerne autoriserede Kontrabøger for de i Afdelingen for den stedsebarende Arvingerente, Udbyrdsafdelingen eller Alderdomsforsørgelsesafdelingen gjorde Indskud.

10de
Febr.

- b. Indskudene maa ske i gangbare Penge. Der modtages ikke mindre end 1 Kr. ad Gangen.
- c. Alle Indskudene skulle foruden i en Journal ogsaa indføres i en Hovedbog, hvor enhver Renteejer (enhver særskilt Kapital) har en Konto med samme Overskrift som vedkommende Kontrabog.
- d. Alle Indskudene skulle indføres i vedkommende Kontrabog, saafremt den, der gjør Indskudet, har Kontrabogen med; i modsat Fald kan han faa en særskilt Kvittering, imod at han til Kassereren erlægger 10 Øre.
- e. Sparebankens Direktion er berettiget til at afflaa at modtage Indskud i Sparebanken.

§ 20.

- a. Naar Sparebankens Regnskab for hvert Kalenderaar er opgjort, og man har Oversigt over Renterne i deres Helhed for det forløbne Aar, skal herfra, fra regnet Dagrenter af indestaaende Beløb, drages 5 pCt. til Omkostninger og Reserverfond og endvidere, hvad der herefter maatte overstige 4 pCt. af Kapitalen. Resten fordeles blandt alle Renteejere, derunder Reserverfonden, i Forhold til de Beløb, hver enkelt havde indestaaende som rentebærende hele det forløbne Aar. Hver enkelt's Renter indføres i hans Konto og anføres som lagte til Kapitalen ved Nytaar, forsaavidt de ikke skulle udbetales i Aarets Løb.
- b. Af de Indskud, der gjøres i Aarets Løb, beregnes Dagrenter, $\frac{1}{2}$ pCt. lavere om Aaret, end Renteejerne erholdt for det foregaaende Aar, til Aarets Udgang, til hvilken Tid Dagrenterne henlægges til Kapitalen, forsaavidt de ikke skulle udbetales. Af en Kapital, der skal udbetales i Aarets Løb, beregnes de samme Dagrenter indtil den Tid, da Udbetalingen skal finde Sted, hvilke Dagrenter tilfalde Reserverfonden; herfra undtages dog de inden denne Lovs Ikrafttræden i Sparebanken indsatte Beløb, hvorved der intet Forbehold i denne Retning er taget; men saafremt Kapitalen ikke er hævet inden 6 Maanedre, efter at den er forfalden til Udbetaling, saa beregnes der fra den Tid af Renter af den, som ogsaa tilfalde Reserverfonden.
- c. Renter beregnes ikke i mindre Dele end 1 Øre af 100 Kr. eller mindre.
- d. Renter for hvert Aar erholdes udbetalte, naar Sparebankens Regnskab er fremlagt.
- e. Naar de Renter, der skulle udbetales af et Beløb paa en Konto, ikke andrage 10 Kr., udbetales disse ikke, men henlægges til Kapitalen. Det samme gjælder ogsaa om Renter af Beløb, hvoraf der ikke er hævet Renter i de sidste to Aar, dersom der ikke inden Nytaar gjøres Anmeldelse om, at Renterne ville blive hævede i det paafølgende Aar.

Nr. 2.
10.
febr

- f. Vextir þeir, sem útborgast eiga, en óteknir eru í lok næsta septembermánaðar, leggjast þá þegar við höfuðstólinn; sje höfuðstóll eigi tekinn sex mánuðum eptir að hann er fallinn til útborgunar, fæst hann eigi útborgaður úr því, nema með þriggja mánaða fyrirvara.

21. gr.

- a. Borgun á sjer stað í gjaldgengum peningum á starfstofu Söfnunarsjóðsins; útborgað fje sem og tilkynningar, sem bafa útborgun í för með sjer, tilfærast í dálki vaxtaeiganda í aðalbókinni og í viðskiptabókinni með áritun bókara um að það sje athugað, og skal kvittun gefin fyrir fjenu í kvittunarbók af viðtakanda; svo skal hann og, ef fjed er eigi hans eign, sýna að hann hafi umboð hlutað-eiganda til að taka við því, ef þess er krafizt, en enga ábyrgð hefur Söfnunarsjóðurinn á því, þótt þann, er við fjenu tekur, vanti slíkt umboð, ef hann hefur viðskiptabókina; á sama hátt er og farið að, þegar fje er flutt frá einum vaxta-eiganda til annars; þó má, án þess viðskiptabók sje sýnd nokkur ár í röð, fá vexti útborgaða eptir ávísun vaxtaeiganda, ef notarius publicus hefur staðfest undirskript hans undir ávísun og vottað, að það sje innfært í viðskiptabókina, að vextirnir fyrir umrætt ár sjeu ávísaðir.
- b. Ef viðskiptabók hefur glatazt, verður vaxtaeigandi að fá hana gjörða ógilda og nýja viðskiptabók útgefna, áður en útborgun eða flutningur á fje til annars vaxta-eiganda getur átt sjer stað.
- c. Þá er höfuðstóll með vöxtum er borgaður út, eða hann er fluttur til, svo að ekkert er eptir, skal aptur skila viðskiptabókinni án endurgjalds.
- d. Hafi menn átt fje í bústofus- eða ellistryksdeildinni, og þeir sjeu búnir að fá það útborgað, en það sannist síðar, að maður hafi dáíð, er þar átti fje, og þeim beri hlutdeild í því, þá má með þrítekinni auglýsingu í blaði því, er stjórnarvalda auglýsingar eru birtar í, skora á þá, að taka tjeð fje sitt sem fyrst, en hafi það þá eigi verið gjört, áður en ár er liðið, þá fellur það til varasjóðsins.

22. gr.

Ef vaxtaeigandi eða erfingjar hans í 50 ár ekki vitja sjóðsins, eða taka eigi innan 10 ára höfuðstól, sem fallinn er til útborgunar, og þeir heldur eigi gjöra vart við sig innan tveggja ára eptir þrítekna auglýsingu í blaði því, sem stjórnarvalda auglýsingar eru birtar í, er allur höfuðstóllinn með vöxtum orðinn eign varasjóðsins.

23. gr.

Stjórn Söfnunarsjóðsins skal kosta kapps um að gjöra fje hans sem bezt arðberandi og þó einkum með nægilegri tryggingu, með því að lána það út gegn 1. veðrjetti í fasteign, er sje að minnsta kosti helmingi meira virði en láninu nemur, og verður ekkert lán veitt, nema forstjórnarnir allir sjeu því samþykkir; þegar sjerstaklega stendur á, má einnig gjöra fje sjóðsins arðberandi á annan hátt, ef forstjórnarnir eru allir samdóma um, að það sje full-tryggilegt, og landshöfðingi veitir til þess samþykki sitt. Framkvæmdarstjórninn getur þess utan til bráðabirgða lagt fje, Söfnunarsjóðnum tilheyrandi, í landsbankann, eða annan slíkan sjóð, sem heimilt er að láta í fje ómyndugra og annað almannaþje. Forstjórnar Söfnunarsjóðsins og sýslunarmenn mega eigi á neinn hátt vera skuldskeyttir honum.

- f. De Renter, som skulle udbetales, men ikke ere hævede ved Udgangen af næste Nr. 2. paafølgende September Maaned, henlægges da strax til Kapitalen. Naar en Kapital ikke hæves inden 6 Maaneder, efter at den er forfalden til Udbetaling, kan den derefter kun erholdes udbetalt med 3 Maaneders Bærfel.

10de
Febr.

§ 21.

- a. Udbetalinger finde Sted med gangbare Penge paa Sparebankens Forretningskontor. Udbetalinger samt Anmeldelser, der have Udbetalinger til Følge, anføres i Renteejerens Konto i Hovedbogen samt i Kontrabogen tilligemed Bogholderens Paategning om at være noterede; af Modtageren skal i en Kvitteringsbog meddeles Kvittering for Beløbet, ligesom Modtageren ogsaa, dersom han ikke selv er Ejer af Beløbet, paa Forlangende bør fremvise en Fuldmagt fra Vedkommende til at modtage samme; dog bærer Sparebanken intet Ansvar, selv om Modtageren ikke har en saadan Fuldmagt, saafremt han har Kontrabogen. Paa samme Maade forholdes med Oversførelse af Beløb fra den ene Renteejer til den anden; dog kunne Renter, uden at Kontrabog fremvises, nogle Aar i Træk erholdes udbetalte mod Renteejerens Anvisning, naar dennes Underskrift, samt Anvisningens Notering i Kontrabogen, attesteres af vedkommende Notarius publicus.
- b. Naar en Kontrabog bortkommer, maa vedkommende Renteejer, inden Udbetaling eller Oversførelse af Beløb til en anden Renteejer kan finde Sted, faa denne mortificeret og en ny udstedt.
- c. Naar en Kapital med Renter udbetales eller helt overføres til en anden, skal vedkommende Kontrabog uden Vederlag tilbageleveres.
- d. Saafremt en Interessent har faaet det ham i Udstyrs- eller Alverdomsforsørgelsesafdelingen tilhørende Beløb udbetalt, og det senere bevises, at en Person er død, der ogsaa havde Beløb indestaaende sammesteds, hvori der tilkommer Forstævnte en vis Andel, kan denne ved en tre Gange gjentaget Bekjendtgørelse i den for retslige Bekjendtgørelser bestemte Tidende opfordres til ved første Lejlighed at afhente det ham saaledes tilkommende Beløb, men saafremt dette ikke inden et Aars Forløb er hævet, tilfalder det Reservecapitalen.

§ 22.

Dersom en Renteejer eller dennes Arvinger ikke i 50 Aar melde sig i Sparebanken eller ikke inden Udløbet af 10 Aar hæver en til Udbetaling forfalden Kapital og heller ikke, inden Udløbet af 2 Aar, efter en 3 Gange gjentaget Bekjendtgørelse i den for retslige Bekjendtgørelser bestemte Tidende, lader høre fra sig, er hele Kapitalen med Renter tilfalden Reservecapitalen.

§ 23.

Sparebankens Direktion skal drage Omhu for, at gjøre dens Kapitaler saa frugtbringende som muligt og først og fremmest paa tilstrækkelig betryggende Maade, ved at udlåne dem mod første Prioritet i faste Ejendomme, der idetmindste ere vurderede til det Dobbelte af Laanets Beløb. Intet Laan kan tilstaa, medmindre hele Direktionen deri er enig. Under særlige Omstændigheder kunne Sparebankens Kapitaler ogsaa gjøres frugtbringende paa anden Maade, naar hele Direktionen er enig om, at Sikkerheden er fuldstændig betryggende, og Landskøbingen giver sit Samtykke dertil. Desuden kan den administrerende Direktør foreløbig indsætte Sparebanken tilhørende Beløb i Landsbanken eller et andet saadant Pengeinstitut, hvori det er tilladt at indsætte Umyndiges og offentlige Midler. Bankens Direktører og Funktionærer maa ikke staa i noget Slæbtsforhold til Banken.

Nr. 2.

24. gr.

10.
febr.

Í skuldabréfum fyrir lánum einstakra manna skal jafnan áskilja, að sjeu vextir eða höfuðstóll eigi greiddir í rjettan gjalddaga, þá skuli í viðbót við hina umsömda leigu greiða einn eyri af hverjum fullum 200 kr. lánsins fyrir hvern dag, sem líður frá gjalddaga og þangað til full skil eru gjörð. Ennfremur skal lántakandi að minnsta kosti á hverjum 5 ára fresti, meðan lánið stendur, sýna fullnægjandi skirteini fyrir því, að veðið hafi eigi rírnað í verði, svo að sjóðnum geti verið nein hættu búin.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 10. febrúar 1888.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

§ 24.

I de for Laan til Private udstedte Obligationer skal der altid tages Forbehold om, at saafremt Renter eller Kapital ikke betales til rette Forfaldstid, skal der foruden den bestemte Rente endvidere betales 1 Ore af hver fulde 200 Kr. af Laanets Beløb for hver Dag, der hengaar fra Forfaldsdagen, indtil fuld Betaling sker. Endvidere bør Laantageren, saalænge Laanet staar, idetmindste hvert 5te Aar, fremvise tilstræffelige Bevisligheder for, at Pantet ikke er blevet forringet i Værdi, saaledes at Sparebanken derved kan udsættes for Tab.

Nr. 2.
10de
Febr.

Endvidere alle Vedkommende sig have at rette

Givet paa Amalienborg, den 10de Februar 1888.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 3.
10.
febr.

Lög

um

veitingu og sölu áfengra drykkja.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum konungt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Enginn má selja áfenga drykki nema kaupmenn, veitingamenn og lyfsalar.

2. gr.

Veitingamenn einir, þeir er vinsöluleyfi hafa, mega selja vínföng eður áfengi drykki til neyzlu á staðnum.

3. gr.

Enginn kaupmaður má eptirleiðis selja vínföng eður áfenga drykki í smærra skammti en hjer segir:

- a) vín í flöskum með lakki eður innsigli fyrir: 3 pela minnst í einu.
- b) brennivín, romm, cognac, púnsextract eður þvilika drykki (spirituosa): 3 pela í einu.
- c) öl á trje-ílátum: $\frac{1}{4}$ tunnu; öl á flöskum: 5 þriggjaþela-flöskur eða 10 hálf-flöskur ($1\frac{1}{2}$ pela fl.).

Lyfsalar mega því að eins í smærri skömmtum selja, að það sje eptir læknis forskript.

4. gr.

Staupagjafir og önnur ókeypis vínveiting mega eigi fram fara í söluböðum kaupmanna eða vöru-geymsluhúsum.

5. gr.

Nú selur kaupmaður vínföng, og er þeirra neytt í hans húsum án hans leyfis, þá verður hann sekur um ólöglega vínveiting, ef það er á hans vitorði eða atvik liggja svo til, að hann hafði ástæðu til að gruna, að þeirra yrði þannig neytt, nema hann sanni, að hann hafi gjört það, sem í hans valdi stóð, til að koma í veg fyrir það.

Nr. 3. Lög 10. febr. um veitingu og sölu áfengra drykkja.

L o v

Nr. 3.
10de
Febr.

om

Udstjænkning og Salg af spirituøse Drikkevarer.

Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget, og Vi ved Bort Samtykke-Stadsfæstet følgende Lov

§ 1.

Ingen maa sælge spirituøse Drikkevarer med Undtagelse af Kjøbmænd, Bærtshusholdere og Apothekere.

§ 2.

Kun de Bærtshusholdere, der have Tilladelse til Salg af Spirituosa, maa sælge Vine eller spirituøse Drikkevarer til Fortæring paa Stedet.

§ 3.

Ingen Kjøbmand maa for Eftertiden sælge Vine eller spirituøse Drikkevarer i mindre Partier end i det Følgende bestemmes:

- a) Vin paa Flasker forsynede med Lak eller Segl: 3 Pægle mindst paa en Gang.
- b) Brændevin, Rom, Cognac, Punchextract eller deslige Spirituosa: 3 Pægle paa en Gang.
- c) Øl paa Træ: $\frac{1}{4}$ Tønde; Øl paa Flasker: 5 Trepægleflasker eller 10 Halvflasker ($1\frac{1}{2}$ Pægle-Flasker).

Apothekere maa kun ifølge en Læges Recept sælge i mindre Partier.

§ 4.

Gratis Beværtning med Brændevinsnapse samt al anden gratis Beværtning med spirituøse Drikkevarer skal være forbudt i Kjøbmændenes Butikker og Pakhuse.

§ 5.

Naar en Kjøbmand sælger spirituøse Drikkevarer, der uden hans Tilladelse fortæres i hans Hus, bliver han skyldig i ulovlig Udstjænkning, isald det er med hans Vidende, eller han efter Omstændighederne havde Grund til at formode, at Drikkevarerne vilde blive fortærede paa Stedet, medmindre han beviser, at han har gjort, hvad der stod i hans Magt for at forebygge Sligt.

Nr. 3. Lov af 10de Februar om Udstjænkning og Salg af spirituøse Drikkevarer.

Nr. 3.

10.
febr.

6. gr.

Nú vill maður öðlast leyfi til að veita áfenga drykki til neyzlu á staðnum og selja vínföng í smærri skömmtum, en í 3. gr. er ákveðið, þá skal senda hreppsnefndinni í hreppi þeim, er í hlut á, skriflega bæn um það, og skal hún bera málið undir atkvæði hreppsþúa á hreppaskilapingi; þarf meiri hluta atkvæða hreppsþúa þeirra, er atkvæðisrjett eiga í sveitarmálum, til að veita leyfið, og ákveða jafnframt skilyrðin fyrir því, og auk þess samþykki meiri hluta hreppsnefndar og sýslunefndar og staðfesting amtmanns. Í kaupstöðum skal leggja málið fyrir almennan fund atkvæðisbærra bæjarmanna, og þarf atkvæði meiri hluta fundarmanna og meiri hluta bæjarstjórnarinnar til að samþykkja leyfisveitinguna, enda sje að minnsta kosti $\frac{1}{3}$ atkvæðisbærra bæjarþúa á fundi og verður amtmaður að staðfesta, svo að gilt sje. Aldrei má slíkt leyfi veita nema því fylgi skylda til að hýsa ákveðna tölu ferðamanna og selja ferðamönnum nauðsynlegan beina. Fyrir leyfið greiðast 50 kr., er að hálfu renni í sveitarsjóð, að hálfu í sýslusjóð, en í kaupstöðum að öllu í bæjarsjóð.

Leyfisveitingin og skilyrðin skulu upp borin til atkvæða í einu lagi. Liggi fleiri tillögur fyrir en ein, skal þá fyrst upp bera, er síðast kom fram o. s. frv.

Leyfið nær að eins til 5 ára í senn, og má amtmaður eptir tillögum hreppsnefndar (eða í kaupstöðum bæjarstjórnar) taka leyfið af veitingamanni, ef hann brýtur reglur þær eða skilyrði, sem honum eru sett.

7. gr.

Nú selur eða veitir veitingamaður áfengan drykk unglingi innan 16 ára aldurs, og varðar það 25—100 kr. sekt í fyrsta sinni, í öðru sinni 50—200 kr. sekt, en missi veitingaleyfis, ef sami maður brýtur optar.

8. gr.

Enginn námsmaður á skólum, er standa undir umsjón landstjórnarinnar, verður hjer eptir skyldaður til með dómi eða neinni löglegri þvingun að borga áfenga drykki, sem hann kann að fá til láns, og eiga skuldir, sem upp frá þessu verða þannig til komnar, engan rjett á sjer að lögum.

9. gr.

Brot gegn 1. gr. laga þessara varða sektum frá 10 til 100 kr. í fyrsta sinni, og tvöfaldist lægra takmarkið við ítrekun hverja (í annað sinn 20—100 kr., í þriðja sinn 40—100 kr. o. s. frv.). Hafi sá sveitaverzlunarleyfi, er brýtur, má svipta hann verzlunar-rjettindum í fyrsta sinn, en í annað sinn skal þeim, hversu sem á stendur, fyrirgjört.

Brot gegn 2. gr. varða sektum frá 25 til 250 kr. í fyrsta sinn, en síðan 50 til 500 kr. Rjettindi til að verzla með áfenga drykki missir sá jafnan, er brýtur í 2. sinn, og má svipta hann þeim í fyrsta sinn, ef ástæða þykir til, hvort sem hann er kaupmaður, sveitaverzlunarmaður eða lyfsali.

Sömu hegningu varða brot gegn 3.—5. gr.

Nr. 3. Lög 10. febr. um veitingu og sölu áfengra drykkja.

§ 6.

Nr. 3.

10de
Febr.

Naar Nogen vil opnaa Tilladelse til Udsjænkning af spirituose Drikkevarer til Fortæring paa Stedet og til Salg af disse i mindre Partier end i § 3 bestemt, skal Ansøgning herom indsendes til vedkommende Repsforstanderskab, der paa et Repsting forelægger Sagen for Reppens Beboere til Afstemning. Til Opnaaelse af Tilladelsen og Fastsættelsen af Betingelserne for denne udkræves over Halvdelen af de i kommunale Sager stemmeberettigede Repsbeboeres Stemmer, samt endvidere Samtykke fra over Halvdelen af Repsforstanderskabets og Sysselforstanderskabets Medlemmer og endelig Amtets Stadfæstelse. I Kjøbstæderne skal Sagen forelægges et almindeligt Møde af de stemmeberettigede Borgere, der maa være besøgt af mindst Trediedelen af disse, og for at Tilladelsen kan opnaas, udfordres, at over Halvdelen af de paa Mødet Tilstedeværende og over Halvdelen af Kommunalbestyrelsens Medlemmer have stemt for den, og at den derefter er stadfæstet af vedkommende Amtmand. En saadan Tilladelse maa aldrig gives undtagen i Forbindelse med Forpligtelse til at kunne yde et bestemt Antal Rejsende Nattelegis og nødvendig Bevertning. For Tilladelsen erlægges et Beløb af 50 Kr., der halvt tilfalder Kommunekassen og halvt Sysselskassen, men i Kjøbstæderne udelst Kæmmerkassen.

Tilladelsen og Betingelserne for denne skulle under Et sættes under Afstemning. Foreligger der flere end et Forslag, skal det sidst fremkomne først sættes under Afstemning o. s. v.

Tilladelsen gives kun for 5 Aar ad Gangen, men Amtmanden kan paa vedkommende Repsforstanderskabs (eller i Kjøbstæderne Kommunalbestyrelsens) Indstilling fratage en Værtshusholder Tilladelsen, saafremt han ikke overholder de til samme knyttede Forstrifter og Vilkaar.

§ 7.

Naar en Værtshusholder sælger eller udsjænker spirituose Drikkevarer til en Person under 16 Aar, medfører det første Gang en Bøde paa 25—100 Kr., anden Gang en Bøde paa 50—200 Kr., og Fortabelse af Tilladelse til Udsjænkning af Drikkevarer, dersom Overtrædelsen gjentages oftere.

§ 8.

Engen Elev paa de under Regjeringens Tilsyn staaende Skoler skal herefter ved Dom eller nogetjohmhelst lovhjemlet Tvangsmiddel kunne tilpligtes at betale de spirituose Drikkevarer, han maatte faae paa Kredit, og skal enhver Fordring, der for Eftertiden laaledes opstaar, være uretskraftig.

§ 9.

Overtrædelse af nærværende Lovs § 1 straffes første Gang med Bøder fra 10 til 100 Kr., og for hver Gjentakelse fordobles Bødens Minimum (anden Gang 20—100 Kr., tredje Gang 40—100 Kr. o. s. v.). Dersom Overtræderen har Tilladelse til Landhandel, kan denne ved den første Overtrædelse fratages ham, men ved gjentagen Overtrædelse er den under alle Omstændigheder forbrudt.

Overtrædelse af § 2 straffes med Bøder første Gang fra 25 til 250 Kr. og i Gjentakelsestilfælde fra 50—500 Kr. Tilladelse til Handel med berusende Drikke skal ved gjentagen Overtrædelse altid være forbrudt og kan, saafremt dertil findes Anledning, ogsaa ved den første Overtrædelse fratages Vedkommende, hvad enten han er Kjøbmand, Landhandler eller Apotheker.

Overtrædelse af §§ 3—5 straffes paa samme Maade.

Nr. 3. Lov af 10de Februar om Udsjænkning og Salg af spirituose Drikkevarer.

Nr. 3.

10.
febr.

10. gr.

Þeim manni, er misst hefur verzlunarleyfi með áfenga drykki fyrir brot gegn lögum þessum, má eigi veita aptur leyfi til verzlunar fyr en 5 ár eru liðin frá því, er hann missti leyfið, enda hafi hann eigi orðið brotlegur við lög þessi síðustu 5 ár.

11. gr.

Nú hefur maður misst verzlunarleyfi sitt og fengið það aptur, og skal þá fyrsta brot hans þar eptir teljast sem brot í annað sinn.

12. gr.

Sektir gegn lögum þessum renna að hálfu í sveitarsjóð eða bæjarsjóð, þar sem brotið var framið, en að hálfu til uppljóstarmanns. Nú verður brotið eigi sannað án þess uppljóstarmaður beri vitni, og fellur þá hans hluti einnig til fátækrasjóðs. En eigi missir hann rjett sinn til hálfra sekta, þótt hann beri vitni í málinu, ef brotið verður fullsannað með öðrum vitnum eða gögnum.

13. gr.

Mál út af brotum gegn lögum þessum skal höfða og reka sem opinber lög-reglumál.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaljuborg 10. febrúar 1888.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

§ 10.

Nr. 3.
10de
Febr.

Naar Nogen for Overtrædelse af nærværende Lov har forbrudt sin Tilladelse til Handel med spirituøse Drikkevarer, kan han først efter Forløbet af 5 Aar fra Tilladelsens Fortabelse erholde denne igjen, dog kun forsaavidt han ikke har overtraadt nærværende Lov i bemeldte 5 Aar.

§ 11.

Naar Nogen efter at have forbrudt sin Tilladelse til Handel med spirituøse Drikkevarer har erholdt denne igjen, skal den første Overtrædelse derefter anses som anden Gang begaaet Overtrædelse.

§ 12.

Bøder for Overtrædelse af nærværende Lov tilfalde halvt vedkommende Keps- eller Kæmnerkasse og halvt Angiveren. Naar Overtrædelsen kun bevises ved, at Angiveren optræder som Vidne i Sagen, tilfalder dennes Andel i Bøden ogsaa Fattigtassen. Men hans Ret til det Halve af Bøden bortfalder ikke ved, at han optræder som Vidne i Sagen dersom Overtrædelsen fuldtud bevises ved andre Vidner eller Bevisligheder.

§ 13.

Sager i Anledning af Overtrædelser af nærværende Lov anlægges og behandles som offentlige Politisager.

Sporefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 10de Februar 1888.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 4.
17.
apríl

Auglýsing

um

bólusótt í Lomma í Svíþjóð og Bretagne og um bann gegn innflutningi á
[ýmsum] hlutum þaðan til Íslands o. fl.

Þaræð bólusótt gengur í Lomma í Svíþjóð og í Bretagne, er hjermeð ákveðið, að fyrirmælum laga 17. des. 1875 um mótværnir gegn því, að bólusótt og hin austurlenzka kólerusótt flytjist til Íslands, skuli fylgt að því er snertir skip, er til Íslands koma frá höfnum í Svíþjóð milli Málmeyjar og Landskrónu og frá höfnum í Frakklandi milli Nantes og St. Malo, að höfnum þessum meðtöldum. Ennfremur er bannað samkvæmt lögum 24. okt. 1879 3. gr. að flytja með þessum skipum til Íslands brúkað lín, fót og sængurfatnað, nema þessir munir sjeu ferðafatnaður, dulur, brúkað vatt, hnökraull, afklippur af pappir, hár og húðir.

Hinsvegar skal felld úr gildi auglýsing frá stjórnarráði Íslands 17. desbr. 1885 að því leyti sem hún snertir skip, er til Íslands koma frá Tunis.

Ákvæðum laga 17. des. 1875 verður hjereptir beitt að því er þessa staði snertir:

hafnir í Svíþjóð milli Málmeyjar og Landskrónu,

hafnir í Frakklandi milli Nantes og St. Malo, að þeim meðtöldum,

allar hafnir í Austurríki og Ungarn,

allar Egiptalands hafnir,

allar ítalskar hafnir og

Malta.

Fyrir alla þessa staði, að undanskildum Egiptalands höfnum, gildir og innflutningsbann samkvæmt lögum 24. okt. 1879, 3. gr.

Auglýsing þessi öðlast þegar gildi.

Þetta birtist öllum þeim til leiðbeiningar er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 17. apríl 1888.

J. Nellemann.

A. Dybdal.

Bekjendtgjørelse

om

Nr. 4.
17de
April.

Kopper i Lomma i Sverig og i Bretagne samt om Forbud mod
Indførsel af forskjellige Gjenstande derfra til Island m. m.

Da der herfter Kopper i Lomma i Sverig og i Breteagne, bestemmes herved, at de i Lov om Foranstaltninger til at forhindre Børnekoppers og den asiatiske Koleras Indbringelse til Island af 17de December 1875 foreffrevne Forholdsregler ville være at iagttage med Hensyn til alle Skibe, der ankomme til Island fra Havne paa Sverigs Kyst mellem Malmö og Landskrona, og fra Havne paa den franske Kyst mellem Nantes og St. Malo, begge inkl., ligesom ogsaa i Henhold til Lov af 24de Oktober 1879 § 3 al Indførsel ved saadanne Skibe af brugt Pinned, brugte Klædningsstykke, brugte Sengklæder, for saa vidt de nævnte Gjenstande ikke høre til Personers Rejsegods, Klude, brugt Bat, Kradsuld, Papirsaaffald, Haar og Huder forbydes.

Derimod ophæves Ministeriet for Islands Bekjendtgjørelse af 17de December 1885, for saa vidt de nævnte Forholdsregler og Indførselsforbud ved samme ere gjorte anvendelige paa Skibe, der ankomme til Island fra Tunis.

Bestemmelserne i Lov 17de December 1875 ere herefter i Virksomhed overfor følgende Steder:

Havne paa Sverigs Kyst mellem Malmö og Landskrona,
Havne paa den franske Kyst mellem Nantes og St. Malo, begge inkl.,
samtlige østerrigsk-ungarske Havne,
samtlige ægyptiske Havne,
samtlige italienske Havne og
Malta.

Overfor samtlige de nævnte Steder med Undtagelse af ægyptiske Havne bestaar derhos Indførselsforbud i Henhold til Lov af 24de Oktober 1879 § 3.

Denne Bekjendtgjørelse træder strax i Kraft.

Spillet herved bekjendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

Ministeriet for Island, den 17de April 1888.

J. Nellesmann.

A. Dybdal.

Nr. 5.
29.
maí.

Auglýsing

um

bólusótt í Egersund í Noregi og í Grimsby og um bann gegn innflutningi á ýmsum hlutum þaðan til Íslands o. fl.

Þaræð bólusótt gengur í Egersund í Noregi og í Grimsby, er hjermeð ákveðið, að fyrirmælum laga 17. des. 1875 um mótvörnir gegn því, að bólusótt og hin austurlenzka kólerusótt flytjist til Íslands, skuli fylgt að því er snertir skip, er til Íslands koma frá greindum stöðum. Ennfremur er bannað, samkvæmt lögum 24. okt. 1879 3. gr., að flytja með þessum skipum til Íslands brúkað lín, föt og sængurfatnað, nema þessir munir sjeu ferðafatnaður, dulur, brúkað vatt, hnökraull, afklippur af pappír, hár og húðir.

Hinsvegar skal felld úr gildi auglýsing frá stjórnarráði Íslands 17. apríl þ. á., að því leyti sem hún snertir skip, er til Íslands koma frá höfnum í Svíþjóð milli Málmeyjar og Landskrónu.

Ákvæðum laga 17. des. 1875 verður hjereptir beitt að því er þessa staði snertir:

Egersund,

Grimsby,

hafnir í Frakklandi milli Nantes og St. Malo, að þeim meðtöldum,

allar hafnir í Austurríki og Ungarn,

allar Egiptalands hafnir,

allar ítalskar hafnir og

Malta.

Fyrir alla þessa staði, að undanskildum Egiptalands höfnum, gildir og innflutningsbann samkvæmt lögum 24. okt. 1879, 3. gr.

Auglýsing þessi öðlast þegar gildi.

Þetta birtist öllum þeim til leiðbeiningar er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 29. maí 1888.

J. Nellesmann.

A. Dybdal.

Bekjendtgjørelse

om

Kopper i Egersund i Norge og i Grimsby samt om Forbud mod
Indførsel af forskjellige Gjenstande derfra til Island m. m.

Nr. 5.
29de
Maj.

Da der hersker Kopper i Egersund i Norge og i Grimsby, bestemmes herved, at de i Lov om Foranstaltninger til at forhindre Børnekoppers og den asiatiske Koleras Indbringelse til Island af 17de December 1875 foreskrevne Forholdsregler ville være at iagttage med Hensyn til alle Skibe, der ankomme til Island fra de nævnte Havne, ligesom ogsaa i Henhold til Lov af 24de Oktober 1879 § 3 at Indførsel ved saadanne Skibe af brugt Tinned, brugte Klædningsstykker, brugte Sengklæder, for saa vidt de nævnte Gjenstande ikke høre til Personers Rejssegods, Klude, brugt Bat, Kradsuld, Papirsaffald, Haar og Huder forbydes.

Derimod ophæves Ministeriet for Islands Bekjendtgjørelse af 17de April d. A., for saa vidt de nævnte Bestemmelser ved samme ere gjorte anvendelige paa Skibe, der ankomme til Island fra Havne paa Sverigs Kyst mellem Malmö og Landskrona.

Bestemmelserne i Lov af 17de December 1875 ere herefter i Virksomhed overfor følgende Steder:

Egersund,

Grimsby,

Havne paa den franske Kyst mellem Nantes og St. Malo, begge inkl.,

samtlige østerrigsk-ungarske Havne,

samtlige ægyptiske Havne,

samtlige italienske Havne og

Malta.

Overfor samtlige de nævnte Steder med Undtagelse af ægyptiske Havne bestaar derhos Indførselsforbud i Henhold til Lov af 24de Oktober 1879 § 3.

Denne Bekjendtgjørelse træder strax i Kraft.

Spillet herved bekjendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

Ministeriet for Island, den 29de Mai 1888.

J. Nellemann.

A. Dybdal.

Lög

Nr. 6.
19.
júní.

um

bátfiski á fjörðum.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Þjett er að útilykja aðkomandi fiskimenn frá bátfiski, nema síldveiðar sje, á fjörðum eða tilteknum fjarðarsvæðum, sökum fiskveiða fjarðarbúa, og skal það gjört með samþykkt á þann hátt, er segir í lögum 14. desbr. 1877 um ýmisleg atriði, er snerta fiskiveiðar á opnum skipum, og skulu að öðru leyti ákvæði tjeðra laga og laga nr. 23, 4. desbr. 1886 gilda um slíkar samþykktir.

2. gr.

Nú stundar aðkomumaður fiskveiðar á útveg annara en þarsveitarmanna, og dvelur hann í veiðistöð sama hrepps eður hreppa samtals 4 vikur eður lengur sömu missiri, og er þá sveitarstjórn eður niðurjöfnunarnefnd heimilt að jafna á hann hæfilegu útsvari í samanburði við innsveitarmenn eður bæjarbúa. Útsvarinu skal formaður hver lokið hafa fyrir skip sitt áður hann fer á brott. Þó skal eigi leggja auka-útsvar á útvegsmenn úr öðrum sveitarfjelögum við þann fjörð eður flóa, sem útræðið er við, ef útsvar er á þá lagt í sveitarfjelagi sjálfra þeirra. Taka má útsvarið lögtaki sem önnur sveitarútsvör. Að öðru leyti eru og slíkir aðkomumenn háðir landslögum um fiskveiðar og útflutnings-toll af sjávarafli.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg, 19. júní 1888.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Lov

vedrørende

Baadfiskeriet i Fjorde.

Nr. 6.
19de
Juni.

Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget, og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Fra Baadfiskeriet i en Fjord eller en bestemt Del af en Fjord, Sildfiskeriet dog undtaget, kunne, af Hensyn til den omboende Befolknings Fiskeri, andetsteds Boende udelukkes ved Fiskerivedtægt paa den i Lov 14. Decbr. 1877 om forskellige Punkter vedrørende Fiskeri paa aabne Vaade bestemte Maade, angaaende hvilken Vedtægt forøvrigt de i nævnte Lov samt i Lov Nr. 23 af 4. Decbr. 1886 indeholdte Bestemmelser skulle gjælde.

§ 2.

Naar en andetsteds Boende driver Fiskeri fra en Vaad, der udrustes af andre end de Omboende, og opholder sig i den samme Neps eller Neppers Fiskerleje ialt 4 Uger eller længere i det samme Aar, kan vedkommende Nepsforstanderskab eller Egningskommission paaligne ham et efter Forholdet til de i Neppen eller Byen Hjemmehørendes Kommuneskat afpasset Bidrag til Kommunen. Hver Vaadfører skal have indbetalt det nævnte Bidrag for sin Vaad, inden han rejser bort. Dog kan intet Kommunebidrag paalignes en Fiskeridrivende fra andre Kommuner omkring den Fjord eller Bugt, hvorved Fiskerlejet er beliggende, forsaavidt der er paalignet ham Bidrag til hans egen Kommune. For Bidraget kan som for andre Kommuneskatter Udpantning finde Sted. Forøvrigt ere saadanne andetsteds Boende undergivne Landets Lovgivning vedrørende Fiskeri og Udsøfelsesafgift af Fisk og Tran m. m.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 19de Juni 1888.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 7.
19.
júní.

Lög

um

sildveiði fjelaga í landhelgi.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungar,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Fiskiveiðar í landhelgi mega fjelög eigi reka, er þegnar annara ríkja eiga hlut í. Þó mega hlutafjelög reka sildveiðar í landhelgi, ef meir en helmingur fjelagsfjárins er eign þegna Danakonungs, og fjelagið hefur heimilisfang á Íslandi, og stjórn þess er skipuð þegnum Danakonungs, enda sje að minnsta kosti meiri hluti þeirra heimilisfastur á Íslandi.

2. gr.

Áður en hlutafjelag tekur til starfa, skulu samþykktir þess sýndar lögreglustjóra, þar er fjelagið hefur heimilisfang eður og veiðistöð, svo og breytingar, er síðar verða gjörðar á þeim, og skulu lögreglustjórar gæta þess, að þær sjeu lögum samkvæmar, og hafa eptirlit með því, að lögum þessum sje fylgt. Að öðru leyti eru slík fjelög, að því er fiskiveiðar snertir, háð landslögum um fiskiveiðar í landhelgi.

3. gr.

Með brot gegn lögum þessum skal fara eptir reglum þeim, er gilda um almenn lögreglumál; varða brotin sektum frá 20—400 kr., er renna í landsjóð, og skal hið álög-mæta veiðifang, eða þess virði, gjört upptækt, og falla til landsjóðs.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg 19. júní 1888.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

Lov

angaaende

Nr. 7.
19de
Juni**Interessentskabers Sildefiskeri paa Søterritoriet.**

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Fiskeri paa Søterritoriet maa ikke drives af Interessentskaber, hvori fremmede Undersaatter ere Deltagere. Dog kunne Aktieselskaber drive Sildefiskeri der, forsaavidt over Halvdelen af Aktiekapitalen tilhører den danske Konges Undersaatter, og Selskabet har Hjemsted paa Island, og dets Bestyrelse bestaar af danske Undersaatter, hvoraf over Halvdelen er fast bosat paa Island.

§ 2.

Forinden et Aktieselskab begynder sin Virksomhed, skulde dets Bedtægter og de senere dertil søjede Endringer forevises Politimesteren paa det Sted, hvor Selskabet har Hjemsted eller driver Fiskeri; Politimesteren har at paase, at de ere stemmende med Lovgivningen, samt føre Tilsyn med denne Lovs Overholdelse. Iøvrigt er et saadant Selskab med Hensyn til Fiskeriets Udøvelse undergivet Landets Lovgivning om Fiskeriet paa Søterritoriet.

§ 3.

Overtrædelser af denne Lovs Forskrifter blive at forfølge under de for offentlige Politifager gjældende Former og straffes med Bøder fra 20—400 Kr., der tilfalde Landskassen, hvorhos Udbyttet af det ulovlige Fiskeri eller detses Værdi skal være forbrudt til Landskassen.

Hvoorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 19de Juni 1888.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

Nr. 8.
2.
ágúst.

Auglýsing

sem snertir

samning þann, er ýms ríki hafa gjört með sjer um vernd á hraðfrjettapráðum, sem lagðir eru neðansævar.

Umboðsmenn þeirra stjórna, sem ritað hafa undir samning þann, er gefinn var út 14. marz 1884 um vernd á hraðfrjettapráðum, sem lagðir eru neðansævar, hafa 1. desember 1886 gefið út svofelldan

Samning.

Undirritaðir umboðsmenn þeirra stjórna, sem ritað hafa undir samning þann, er gefinn var út 14. marz 1884 um vernd á hraðfrjettapráðum, sem lagðir eru neðansævar, hafa fundið til þess, að hentugt væri að ákveða nákvæmar hugsun orðanna í 2. og 4. gr. samningsins, og hafa því orðið ásáttir um að gefa út svofelldan samning:

Þaræð það hefur valdið nokkrum vafa, hvernig skilja eigi orðin: „af ásettu ráði“ í samningnum 14. marz 1884, 2. gr., hafa menn orðið ásáttir um, að hegningarákvæðin í nefndri grein skuli ekki eiga við þá, er brot eður skemmd verður af tilviljun eður orsakast með nauðsyn við aðgerð á þræði, ef gjörðar hafa verið allar ráðstafanir til þess að komast hjá slíku broti eða skemmd.

Menn hafa og orðið ásáttir um, að 4. gr. samningsins hafi hvorki haft annað mark og mið nje skuli hafa aðra verkun í för um sjer en þá, að fela dómstólum hvers lands, er þess eru um komnir, að dæma um það, eptir því sem lög þeirra segja fyrir og atvik eru til, hvort ábyrgð til skaðabóta hvíli á eiganda, sem með lagning eður aðgerð á eignum frjettapræði veldur broti eður skemmd á öðrum, og ef svo er, hverjar sjeu afleiðingar þessarar ábyrgðar.

Gefið út í París 1. desember 1886 og fyrir þýzkaland 23. marz 1887.

Moltke Hvitfeldt.	Münster.	José C. Paz.	Goluchowski.	Beyens.
Arinos.	R. Fernandez.	Emanuel de Almeda.	J. Luis Albareda.	Mc. Lane.
C. de Freycinet.	Lyons.	Crisanto Medina.	N. Delyannis.	Menabrea.
Essad.	A. de Stuers.	Grev de Valbom.	V. Alecsandri.	Kotzebue.
E. Pector.	I. Marinovitch.	C. Lewenhaupt.	Juan I. Diaz.	

Bekjendtgjørelse

vedrørende

den internationale Konvention angaaende undersejste Telegrafkablers Beskyttelse.

Nr. 8.
2den
August.

Under 1ste December 1886 er der af de Befuldmægtigede for de Regjeringer, der have undertegnet Konventionen af 14de Marts 1884 angaaende undersejste Telegrafkablers Beskyttelse, blevet udfærdiget følgende:

Deklaration.

Undertegnede Befuldmægtigede for de Regjeringer, der have undertegnet Konventionen af 14de Marts 1884, angaaende undersejste Telegrafkablers Beskyttelse, ere i Erkjendelsen af Nytten af nærmere at bestemme Meningen af Udtrykkene i nævnte Konventions Artikler 2 og 4 komne overens om følgende Deklaration:

Da der er opstaaet visse Tvivl angaaende Forstaelsen af Ordet „forjættigt“ i Artikel 2 i Konventionen af 14de Marts 1884, er det aftalt, at den i nævnte Artikel indeholdte Bestemmelse om Strafansvar ikke har Anvendelse paa de Brud eller Beskædigelser, der tilfældigvis eller nødvendigvis bevirkes ved Istandsættelse af et Kabel, forsaavidt alle Forholdsregler ere truffet for at undgaa disse Brud eller Beskædigelser.

Det er ligeledes aftalt, at Artikel 4 i Konventionen ikke har haft andet Formaal og ikke skal have anden Virkning end at paalægge hvert Lands kompetente Domstole at afgjøre, overensstemmende med deres Love og efter Tilfældets Beskaffenhed, Spørgsmaalet om det civilretlige Ansvar for den Kabelejer, som ved Lægning eller Istandsættelse af sit Kabel, foranlediger Brud eller Beskædigelse af et andet Kabel, ligesaavel som Følgerne af dette Ansvar, naar det findes at være tilstede.

Udfærdiget i Paris den 1ste December 1886 og for Tydsfflands Vedkommende den 23de Marts 1887.

(undert.)

Moltke Hvitfeldt.	Münster.	José C. Paz.	Goluchowski.	Beyens.
Arinos.	R. Fernandez.	Emanuel de Almeida.	J. Luis Albareda.	Mc. Lane.
C. de Freycinet.	Lyons.	Crisanto Medina.	R. Delhannis.	Menabrea.
Cesad.	A. de Stuers.	Grev de Valkom.	B. Alessandri.	Rogebue.
C. Pector.	J. Marinovitch.	C. Lewenhaupt.	Juan J. Diaz.	

Nr. 8.
2.
ágúst.

Ennfremur hafa umboðsmenn nefndra stjórna 7. júlí 1887 gjört svotellða

Fundarlokaskrá.

Undirritaðir umboðsmenn þeirra stjórna, sem hafa ritað undir samning þann, er gefinn var út 14. marz 1884, um vernd á hraðfrjettapráðum, sem lagðir eru neðansævar, hafa komið saman í París til þess, samkvæmt 16. gr. samningsins, að til taka, hvenær hann skuli öðlast gildi, og hafa þeir orðið ásáttir um það, er á eftir fer.

I. Samningur sá, er ýms ríki hafa gjört með sjer 14. marz 1884 um vernd á hraðfrjettapráðum, sem lagðir eru neðansævar, öðlast gildi 1. maí 1888, þó því að eins, að stjórnir þær, er verið hafa með í samningnum og eru enn þá ekki búnar að gjöra þær ráðstafanir, er getur um í 12. gr., hafi fyrir þann dag fullnægt ákvæðum þessarar greinar.

II. Stjórn Frakklands skýrir stjórnnum hinna annara ríkja, er að samningnum standa, frá þeim ráðstöfunum, er áður greind ríki kunna að gjöra til að fullnægja 12. greininni, og hefur hún vald til að rannsaka innihald þessara ráðstafana.

III. Stjórn hins franska þjóðveldis hefur og vald til að rannsaka þau laga-ákvæði eða fyrirskipanir, sem þau ríki, er eigi hafa tekið þátt í samningnum, en vilja nota það leyfi, sem 14. gr. veitir þeim til þess að ganga að honum, kunna að gjöra, að því er þeirra lönd snertir, til þess að fullnægja 12. grein samningsins.

Þessu til staðfestingar hafa undirritaðir umboðsmenn gjört ofanritaða fundarlokaskrá, sem ber að álíta sem áfastan hluta af millumríkjasamningnum 14. marz 1884.

Gefið út í París 7. júlí 1888.

Moltke Hvitfeldt.	Leyden.	José C. Paz.	Hoyos.	Beyens.	Arinos.
Manuel M. de Peralta.	Emanuel de Almeda.	Flourens.	Albareda.	Mc. Lane.	
Lyons.	Crisanto Medina.	N. Delyannis.	Menabrea.	Hara.	Missak.
A. de Stuers.	Grev de Valbom.	V. Alecsandri.	N. de Giers.	I. F. Medina.	
	I. Marinovitch.	C. Lewenhaupt.	Juan I. Diaz.		

Samkvæmt auglýsing frá stjórnarráði Íslands 20. apríl 1886 gjörist ennfremur hjermeð öllum kunnugt, að samningur sá, sem ýms ríki hafa gjört með sjer 14. marz 1884, um vernd á hraðfrjettapráðum neðansævar, hefur öðlast gildi 1. maí þ. á.

Í stjórnarráði Íslands, 2. ágúst 1888.

J. Nellemann.

A. Dybdal.

Endvidere er der under 7de Juli 1887 af de samme Regjeringers Befuldmægtigede Nr. 8. blevet udfærdiget følgende:

2den
August.

Slutningsprotokol.

Undertegnede Befuldmægtigede for de Regjeringer, der have undertegnet Konventionen af 14de Marts 1884 angaaende undersøiske Telegrafkablers Beskyttelse, ere, efter at være komne sammen i Paris, for, overensstemmende med Artikel 16 i denne internationale Aft, at bestemme Dagen for Konventionens Ikrafttræden, komne overens om Følgende:

I. Den internationale Konvention af 14de Marts 1884 angaaende undersøiske Telegrafkablers Beskyttelse skal træde i Kraft den 1ste Maj 1888, dog paa Betingelse af, at de af de kontraherende Regjeringer, som endnu ikke have vedtaget de i Konventionens Artikel 12 foreskrevne Forholdsregler, inden nævnte Dag have opfyldt denne Bestemmelse.

II. De Forholdsregler, som de nævnte Stater maatte vedtage til Gjennemførelse af forannævnte Artikel 12, skulle meddeles de øvrige kontraherende Magter gennem den franske Regjering, der er bemyndiget til at undersøge deres Indhold.

III. Den franske Republiks Regjering er ligeledes bemyndiget til at undersøge de Lovbestemmelser eller anordningsmæssige Forholdsregler, som i Overensstemmelse med Artikel 12 maatte blive vedtagne, for deres respektive Landes Vedkommende, af de Stater, som ikke have taget Del i Konventionen, og som ønske at benytte sig af Afgangen til at tiltræde den overensstemmende med Artikel 14.

Til Bekræftelse heraf have de undertegnede Befuldmægtigede affattet nærværende Slutningsprotokol, der skal betragtes som en integrerende Del af den internationale Konvention af 14de Marts 1884.

Udfærdiget i Paris, den 7de Juli 1887.

(undert.)

Moltke Hvitfeldt.	Leyden.	José C. Paz.	Hoyos.	Beyens.	Arinos
Manuel M. de Peralta.	Emanuel de Almeida.	Glourens.	Albareda.	Mc. Lane.	
Eyona.	Crisanto Medina.	N. Delhannis.	Menabrea.	Hara.	Misaf.
A. de Stuers.	Grev de Balbom.	B. Alessandri.	N. de Giers.	J. J. Medina.	
	S. Marinovitch.	C. Lewenhaupt.	Juan J. Diaz.		

I Henhold til Ministeriet for Islands Bekjendtgørelse af 20de April 1886 bringes herved endvidere til almindelig Kundskab, at den internationale Konvention af 14de Marts 1884 angaaende undersøiske Telegrafkablers Beskyttelse er traadt i Kraft den 1ste Maj d. A.

Ministeriet for Island, den 2den August 1888.

J. Nellemann.

A. Dybdal.

Nr. 9.
6.
ágúst.

Konungleg auglýsing

um

að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: þarð Vjer höfum í hyggju að ferðast til útlanda, viljum Vjer, samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, um ríkisstjórn, þegar svo stendur á, að konungur ekki er orðinn fulltíða, eða er sjúkur eða fjærverandi, að ríkisstjórn í fjærvist Vorri sje falin á hendur ríkisarfanum.

Því birtum Vjer hjermeð Vorum kæru og trúu þegnum, að sonur Vor elskulegur, hans konunglega tign, krónprinz Christian Frederik Vilhelm Carl, tekur við ríkisstjórn í Voru nafni frá 6. þ. m. þangað til Vjer komum heim aptur.

Gefið á Bernstorff, 6. ágúst 1888.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Allerhøieste Kundgjørelse

Nr. 9.
6te
August.

angaaende

Overdragelse af Regjeringens Førelse under Kongens Fraværelse til
Thronfølgeren.

**Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg,**

Gjøre vitterligt: Da Vi staa i Begreb med at foretage en Reise til Udlandet, ville Vi i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 om Regjeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse have Regjeringens Førelse under Vor Fraværelse overdragen til Thronfølgeren.

Thi kundgjøre Vi herved for Vore kjære og tro Underaatter, at Vor høitelskede Søn, Hans Kongelige Høihed Kronprinds Christian Frederik Vilhelm Carl, fra den 6te d. M. indtil Vor Hjemkomst overtager Regjeringens Førelse i Vort Navn.

Givet paa Bernstorff, den 6te August 1888.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Nr. 10.
7.
ágúst.

Auglýsing

sem

birtir á Íslandi lög 5. apríl 1888 um verzlunarfulltrúagjöld.

Hans hátign konungurinn hefur 5. apríl þ. á. staðfest eptirfylgjandi

Lög

um

verzlunarfulltrúagjöld.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Ríkisþingið hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Þegar danskt verzlunarskip kemur í höfn, þar sem skipaður er danskur verzlunarfulltrúi, aðalfulltrúi eða varafultrúi, skal það, fyrir að ferma, greiða verzlunarfulltrúagjald, sem er 5 aurar af hverjum nettó-register-ton, samkvæmt mælingarbrjefi skipsins; sama gjald greiðir það, ef það skipar upp farmi. Skip, sem hvorki fermir nje affermir, skal því ekkert gjald greiða.

Seglskip borga ekki nema helming þessa gjalds í höfnum Norðurálfunnar, sem eru hjernamegin við Kap Finisterre, og eins er um gufuskip, sem eru minni að rúmmáli en 200 nettó-register-tons, í höfnum, sem eru fyrir austan beina línu milli Texel og Lindesness og fyrir vestan beina línu milli Rygenwalde og Kalmar.

Á ofangreindri gjaldskyldu eru þó þessar takmarkanir:

1. Ef skip á leiðinni til þess staðar, sem það ætlar á, kemur við á millihöfnum til þess að ferma þar að nokkru leyti eða afferma, þá skal þar ekkert gjald greiða, ef hvorki farmurinn, sem það tekur, eða sá, sem það skipar upp, nemur meiru en $\frac{1}{10}$ af skipsins nettó-register-tons; en ef það fermir eða skipar upp meiru, skulu goldin hálf verzlunarfulltrúagjöld, þ. e. $2\frac{1}{2}$ eða $1\frac{1}{4}$ eyris fyrir hvern ton, af farmi þeim, sem það tekur við eða það skipar upp.
2. Þegar skip er búið að greiða svo mikið í verzlunarfulltrúagjöld í einni höfn á sama almanaksári, að nemur 30 aurum af hverjum nettó-register-ton, skal það vera undanþegið frekari gjöldum í þessari höfn það sem eptir er af því ári.

Nr. 10. Augl., sem birtir á Íslandi lög 5. apríl 1888 um verzlunarfulltrúagjöld.

Bekjendtgjørelse

hvorved

Nr. 10.
7de
August.

Lov om Konsulatafgifter af 5te April 1888 kundgøres paa Island.

Under 5te April d. A. har Hans Majestæt Kongen stadfæstet efterfølgende:

L o v

om

Konsulatafgifter.

Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Wendes og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Danff Handelsflib, der anløber en Havn, hvor danff Konsul eller Vicekonsul er ansat, skal i Konsulatafgift for hver Nettoregisterton efter Maalebrevets Udvisende erlægge for indtagen Ladning 5 Dre og ligesaa meget for foretagen Losning. Hvis Skibet hverken lader eller løser, betales altsaa Intet.

Sejlskibe i europæiske Havne paa denne Side Kap Finisterre og Dampskibe under 200 Nettoregistertons i Havne, der ligge Østen for Linien fra Texelen til Vindesnaes og Vesten for Linien fra Nygenwalde til Kalmar, betale kun det Halve af fornævnte Afgift.

Forpligtelsen til at erlægge disse Afgifter er undergivet følgende Indskrænkninger:

1. Anløber Skibet paa Rejsten til Bestemmelsesstedet Mellemhavne for delvis Ladning eller Losning, erlægges i saadan Mellemhavn ingen Konsulatafgift, dersom hverken det der indladede eller udløsfede Gods bestuver mere end $\frac{1}{10}$ af Skibets Nettoregistertons. Overstiger det der indladede eller udløsfede Gods $\frac{1}{10}$, erlægges for Ladning eller Losning halv Konsulatafgift, altsaa henholdsvis $2\frac{1}{2}$ eller $1\frac{1}{4}$ Dre pr. Ton, af det indladede eller udløsfede Gods.
2. Har et Skib i Løbet af et Kalenderaar erlagt Konsulatafgift i en Havn, som til sammen udgjør 30 Dre pr. Nettoregisterton, er det fritaget for at erlægge yderligere Konsulatafgift i samme Havn for den tilbagestaaende Del af samme Aar.

Nr. 10. Bekj., hvorved Lov om Konsulatafgifter af 5te April 1888 kundgøres paa Island.

2. gr.

Nr. 10. Fyrir embættisverk, sem verzlunarfulltrúar eða varafulltrúar leysa af hendi eptir
7. beiðni einstakra manna, og ekki eru skipamál, skal þeim borga eptir gjaldskrá, sem
ágúst. stjórnarráð utanríkismálanna semur, og sker það úr ágreiningi, er verða kann um gjald-
kröfur eptir henni.

3. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. júlí 1888 og skal þau endurskoða fyrir árslok 1891.

Ákvarðanir um stundarsakir.

Þeir verzlunarfulltrúar, sem nú eru í embættum, og hafa fengið þau án þess að þeim væri jafnframt gjört að skyldu að setta sig við þær lækkanir, er verða kynnu á verzlunarfulltrúagjöldunum, skulu fyrir tímabilið til ársloka 1891, ef þeir halda áfram að vera í sömu embættum, fá við árslok uppbót úr ríkissjóði fyrir það, sem tekjur þeirra af verzlunarfulltrúagjöldum (þar í talin gjöld eptir gjaldskránni) hafa, eptir að lög þessi fengu gildi, numið minnu en meðaltalið af tekjum embættisins af verzlunarfulltrúagjöldum í 5 síðustu almanaksárin áður en lögin öðluðust gildi.

Eptir þessu eiga allir hlutadeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 5. apríl 1888.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

O. D. Rosenörn-Lehn.

Þetta gjörist hjermeð öllum kunnugt.

Í stjórnarráði utanríkismálanna, 7. ágúst 1888.

O. D. Rosenörn-Lehn.

§ 2.

For Embedshandlinger, udførte efter Begjæring af Private, og som ikke ere Skibs-Nr. 10. sager, oppebærer Konsul og Vicekonsul Gebyr i Overensstemmelse med en af Udenrigsmini-^{7de} nisteriet fastsat Tarif. Tvistigheder om Anvendelsen af denne Tarif afgjøres af Ministeriet. August.

§ 3.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juli 1888 og bliver at underkaste en Revision inden Udgangen af 1891.

Midlertidig Bestemmelse.

De nu ansatte Konsuler, ved hvis Udnævnelse der ikke er taget Forbehold om, at de ville have at underkaste sig fremtidige Nedsættelser i Konsulatsgifterne, erholde for Tidsrummet indtil Udgangen af 1891 og forsaavidt de i den Tid forblive i deres nuværende Embeder, ved Aarets Udløb godtgjort af Statskassen, hvad den efter denne Lovs Ikrafttræden oppebaarne Konsulatsgift, derunder iberegnet Gebyr efter Taxten, har været ringere end Gjennemsnitsbeløbet af de ved det paagjældende Konsulat i de sidste 5 Kalenderaar før Lovens Ikrafttræden oppebaarne Konsulatsgifter.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 5te April 1888.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

O. D. Rosenörn-Lehn.

Hvilket herved kundgjøres for alle Vedkommende

Udenrigsministeriet den 7de August 1888.

O. D. Rosenörn-Lehn.

Nr. 11.

9.
ágúst.

Auglýsing

um

að auglýsingar frá stjórnarráði Íslands 20. ágúst 1884, 14. september 1885, 23. febrúar 1886 og 27. ágúst 1887 skuli úr gildi felldar.

Hjermeð skulu felld úr gildi ákvæðin í auglýsingum frá stjórnarráði Íslands 20. ágúst 1884, 14. september 1885, 23. febrúar 1886 og 27. ágúst 1887 um að fyrirmælum laga 17. des. 1875 um mótvörnir gegn því, að bólusótt og hin austurlenzka kólerusótt flytjist til Íslands, skuli fylgt að því er snertir skip, er til Íslands koma frá ítölskum höfnum og frá Malta. Ennfremur fellur úr gildi bannið samkvæmt lögum 24. okt. 1879, 3. gr. í nefndum auglýsingum gegn því að flytja með þessum skipum til Íslands brúkað lín, föt og sængurfatnað, nema þessir munir sjeu ferðafatnaður, dulur, brúkað vatt, hnökraull, afklippur af pappír, hár og húðir.

Ákvæðum laga 17. des. 1875 verður hjereptir beitt að því er þessa staði snertir:

Egersund,

Grimsby,

hafnir á frönsku ströndinni milli Nantes og St. Malo, báðum þessum höfnum með töldum,

allar hafnir í Austurríki og Ungarn og

allar Egiptalands hafnir.

Fyrir alla þessa staði, undanskildum Egiptalands höfnum, gildir og innflutningsbann samkvæmt lögum 24. okt. 1879. 3. gr.

Auglýsing þessi öðlast þegar gildi.

Þetta kunngjörst til leiðbeiningar öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 9. ágúst 1888.

J. Nellemann.

A. Dybdal.

Bekjendtgjørelse

om

Nr. 11.

9de
August.

Ophævelse af Ministeriet for Islands Bekjendtgjørelser af 20de August 1884, 14de Septbr. 1885, 23de Februar 1886 og 27de August 1887.

Herved ophæves Bestemmelserne i Bekjendtgjørelser fra Ministeriet for Island af 20de August 1884, 14de Septbr. 1885, 23de Februar 1886 og 27de August 1887 om Tagttagelse af de i Lov om Foranstaltninger til at forhindre Bernefoppers og den asiatiske Koleras Indbringelse til Island af 17de December 1875 foreskrevne Forholdsregler med Hensyn til Skibe, der ankomme til Island fra italienske Havne og fra Malta, saa vel som ogsaa de i hemeldte Bekjendtgjørelser indeholdte Forbud i Henhold til Lov af 24de Oktober 1879 § 3 mod al Indførsel ved saadanne Skibe af brugt Linned, brugte Klædningsstykker, brugte Sengflæder, for saa vidt de nævnte Gjenstande ikke høre til Personers Rejssegods, Klude, brugt Bat, Kradsuld, Papirsaffald, Haar og Huder.

Bestemmelserne i Lov af 17de December 1875 ere herefter i Virksomhed overfor følgende Steder:

Egernsund,

Grimshby,

Havne paa den franske Kyst mellem Nantes og St. Malo, begge inkl.,

samtlige østerrigsk-ungarske Havne og

samtlige ægyptiske Havne.

Overfor samtlige de nævnte Steder med Undtagelse af ægyptiske Havne bestaar derhos Indførselsforbud i Henhold til Lov af 24de Oktober 1879 § 3.

Denne Bekjendtgjørelse træder strax i Kraft.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

Ministeriet for Island, den 9de August 1888.

J. Nellesmann.

A. Dybdal.

Nr. 12.
4.
septbr.

Konungleg auglýsing

um

að konungur sje kominn heim aptur.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski.
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer erum aptur heim komnir úr ferð Vorri til útlanda, kunngjörum Vjer hjermeð Vorum kæru og trúu þegnum, að Vjer höfum Sjálfir í dag tekið við ríkisstjórninni, sem Vjer með Vorri konunglegu auglýsingu 6. f. m. samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, höfðum falið á hendur í fjærvist Vorri syni Vorum elskulegum, hans konunglegu tign, krónprinzi Christian Frederik Vilhelm Carl.

Gefið í höfuðstað Vorum og aðsetursstað Kaupmannahöfn, 4. september 1888.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Allerhøieste Kundgjørelse

Nr. 12.
4de
Septbr.

angaaende

Kongens Hjemkomst.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Efter at være vendt tilbage fra Vor Rejse til Udlandet kundgjøre Vi herved for Vore kjære og tro Undersaatter, at Vi idag Selv have overtaget Regjeringens Førelse, som Vi ved Vor Allerhøieste Kundgjørelse af 6te f. M. i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 under Vor Fraværelse havde overdraget til Vor højtelskede Søn, Hans Kongelige Højhed Kronprinds Christian Frederik Vilhelm Carl.

Givet i Vor Hoved- og Residensstad Kjøbenhavn den 4de September 1888.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Nr. 13.

15.
septbr.

Auglýsing

um

verzlunar- og siglinga-samning milli konungsríkisins Danmerkur og konungsríkisins Portugals.

Hans hátign, Danmerkur konungur og hans hátign, Portugals konungur hafa gjört með sjer svofelldan verzlunar- og siglinga-samning 20. desbr. f. á.:

Samningur.

Það hefur verið sameiginlegt áhugamál fyrir þeim, hans hátign Danmerkur konungi og hans allratrúustu hátign, Portugals konungi og Algarva, að um bæta og auka verzlunarviðskiptin millum ríkja sinna, og hafa þeir því afráðið að láta nýjan verzlunar- og siglinga-samning koma í stað samnings þess um verzlun milli Danmerkur og Portugals, sem undir ritaður er í Lissabon 26. septbr. 1766, og hafa til þessa kvatt þá umboðsmenn sína:

Hans hátign, Danmerkur konungur herra Otto Ditlev Baron Rosenörn-Lehn, utanríkismála-ráðherra hans hátignar, stórkross dannebrogssorðunnar og dannebrogsmann, stórkross turns- og sverðsorðu Portugals, o. sv. frv., og

Hans hátign, Portugals konungur og Algarva herra Antonio Vicomte da Cunha de Soto Maior, hans hátignar sjerstaklegan sendiherra og umboðinn ráðherra, stórkross kristsorðunnar, kommandör getnaðar-orðunnar af Villa Vicosá, stórkross dannebrogssorðunnar o. sv. frv.,

og eptir að þessir menn höfðu gjört hvor öðrum grein fyrir umboðum sínum, er reynzt hafa góð og gild að formi, hafa þeir komið sjer saman um greinir þær, er hjer fara á eptir:

1. gr.

Skip hinna tignu semjenda eiga hvor um sig að njóta jafnlega í báðum ríkjunum hinnar sömu meðferðar sem þjóðfáninn nýtur í öllu því, er skip og farm áhrærir.

2. gr.

Hinir tignu semjendur ábyrgjast hvor öðrum, að þegnar þeirra skuli jafnrættis njóta við þegna þeirrar þjóðar, er beztum kjörum á að sæta, að því er snertir innflutninga, útflutninga og gegnumflutninga og yfir höfuð allt, er að verzlun lýtur, og að því er kemur

Nr. 13. Augl. 15. septbr. um verzlunar- og siglinga-samning milli Danmerkur og Portugals.

Bekjendtgjørelse

om

en mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Portugal affluttet
Handels- og Skibsfarts-Traktat.

Nr. 13.

15de
Septbr.

Under 2 de December f. A. er der mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Portugal blevet affluttet følgende Handels- og Skibsfarts-Traktat:

Traktat.

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Allertroeste Majestæt Kongen af Portugal og Algarverne, have, i lige Grad bejslede af Ønsket om at forbedre og udvide Handelsforbindelserne mellem deres respektive Stater, besluttet at lade en ny Handels- og Skibsfarts-Traktat træde i Stedet for den i Lissabon den 26de September 1766 undertegnede Konvention angaaende Handelen mellem Danmark og Portugal og have til den Ende udnævnt til deres Befuldmægtigede nemlig:

Hans Majestæt Kongen af Danmark Hr. Otto Ditlev Baron Rosenørn-Lehn, Allersøstfammes Udenrigsminister, Stortors af Dannebrog og Dannebrogsmænd, Stortors af den portugisiske Taarn- og Sværdorden osv. osv. og

Hans Majestæt Kongen af Portugal og Algarverne, Hr. Antonio Vicomte da Cunha de Soto Maior, Allersøstfammes overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister, Stortors af Kristus-Ordenen, Kommandør af Undfangelsesordenen af Villa Rica, Stortors af Dannebrogordenen osv. osv.

Hvilke, efterat have meddelt hinanden deres Fuldmagter, der ere befundne i god og behørig Form, ere komne overens om følgende Artikler:

Art. 1.

Den Behandling, som det nationale Flag nyder med Hensyn til Alt, hvad der vedrører Skibe eller deres Ladning, tilfikkres gjensidigt de tvende høje kontraherende Parter i de to Kongeriger.

Art. 2.

De høje kontraherende Parter tilfikkre hinanden Behandling som mest begunstigede Nation, saavel med Hensyn til Indførsel, Udførsel, Gjennemførsel og overhovedet Alt, hvad Handelsvirksomhed angaar, som med Hensyn til Skibsfart, Udvøelse af Handel og Industri

Nr. 13. Befgj. af 15. Sept. om en mell. Danmark og Portugal affluttet Handels- og Skibsfarts-Traktat.

Nr. 13. til siglinga, reksturs verzlunar og iðnaðar og gjalda, er á honum eru. Hafi því einhverri annari þjóð veitt verið eður hún síðar öðlast linun í tolli á innfluttum varningi eða útfluttum eða yfirfærðum eða í skipagjöldum í löndum annars hvors hinna tignu semjenda, eður þar að lútandi hlunnindi, einkaleyfi, frelsi, undanþágur eða undantekningar, þá skulu hinnar þjóðar þegnar þegar í stað öðlast sömu rjettindi endurgjaldslaust.

Undan skildar eru þessari ákvörðun strandsiglingarnar og fiskiveiðarnar; þær skipar hvor þjóðin fyrir um með eignum lögum sínum, svo sem verið hefur; en njóta skulu danskir þegnar í Portugal og portugalskir þegnar í Danmörku góðs af rjettindum, er í lögum þessum veitt eru eða veitt verða þegnum eða borgurum hvers annars lands sem er.

3. gr.

Ákvæði undanfarandi greinar eiga ekki við um sjerstök hlunnindi, sem veitt eru eða veitt kunna verða nágrannaríkjum til þess að greiða fyrir verzlunarviðskiptum á landamærunum; en eiga skal hvor þjóð um sig kost á að njóta góðs af þessum hlunnindum, ef annar hvor hinna tignu semjenda veitir þau öðrum en nágrannaríkjum.

Portugal er áskilinn rjettur til þess að veita Brasilíu einni sjerstaka hagsmuni, og getur Danmörk ekki gjört tilkall til þeirra, þótt hún njóta eigi jafnrjettis við þá þjóð, er beztum kjörum á að sæta. Þó er svo um samið, að Danmörk skuli eiga kost á að njóta góðs af þeim hagsmunum, sem Brasilíu eru veittir, ef Portugal veitir öðrum ríkjum hluttöku í þeim.

4. gr.

Eigi skal goldinn hærri tollur af vínun frá Portugal, er flytjast til Danmerkur beina leið eða um önnur lönd, hver svo sem eru, og án tillits til þess, með hverjum skipum þau flytjast, en af þesskonar afurðum annars lands, er mestra hlunninda nýtur, og ekkert innlent gjald verður á þau lagt, hvorki neyztutollur eða nokkurt annað gjald til ríkis eða sveitar, nema skipagjöld sje eða hafnartollar.

5. gr.

Ekkert afnáms- eður útflutningsgjald skal greiða hvorki til ríkis, sveitar nje opinberra stofnana af fjármunum eða eignum, er fyrir erfð, útflutning, gjöf eður hverja aðra eignarheimild hverfa úr öðru landinu í hitt.

6. gr.

Ákvæðin hjer að framan eiga aðeins við konungsríkið Danmörk (þar með talið Ísland og Færeyjar) og hið eiginlega konungsríki Portugal (þar með taldar eyjarnar Madeira, Porto Santo og hinar açorisku eyjar).

Ákvæði samnings þessa ná hvorki til hinna vestindisku eyja Dana nje Grænlands, nje hinsvegar til nýlendna Portugals í öðrum heimsálfum. Hinsvegar skulu þegnar hinna tignu semjenda á siglingum til þessara staða og frá þeim njóta jafnlega hinna sömu rjettinda, einkaleyfis, undanþágna, hlunninda og undantekninga, að því er verzlun snertir og tolla, sem veitt eru eða kunna verða þjóð þeirri, er beztra hlunninda nýtur.

Nr. 13. Augl. 15. septbr. um verzlunar- og siglinga-samning milli Danmerkur og Portugals.

og Erlæggeisen af de dertil hørende Afgifter. Saaledes vil enhverfømhøist Nedsættelse, Be- Nr. 13.
gunstiggelse, Privilegium, Frihed, Fritagelse eller Undtagelse, som med Hensyn til Erlæggeisen 15de
af Indførsels-, Udførsels- og Gjennemførselstold eller Skibsafgifter paa en af de høie kontra- Septbr.
herende Parter Territorium maatte have været tilstaaet eller senere tilstaaes en anden Nation, ipso facto og uden Vederlag blive anvendelig paa den anden Parts Undersaatter.

Der gøres en Undtagelse fra denne Bestemmelse med Hensyn til Kystfarten og det nationale Fiskeri, hvis Ordning vedblivende er undergivet de respektive Landes Love; dog skulle danske Undersaatter i Portugal og portugisfke Undersaatter i Danmark i denne Henseende nyde godt af de Rettigheder, som ved de nævnte Love ere eller blive tilstaaede Under- saatter eller Borgere af ethvert andet Land.

Art. 3.

Bestemmelserne i den foregaaende Artikel kunne ikke paaberaabes med Hensyn til de særegne Indrømmelser, som ere eller i Fremtiden blive tilstaaede Nabostater for at lette Grændsehandelen; men, hvis en af de høie kontraherende Parter tilstaaer andre Ifke-Nabostater disse Indrømmelser, skal den anden Part have Adgang til at nyde godt af de samme Begunstiggelser.

Der forbeholdes Portugal Ret til at indrømme Brasilien alene særegne Fordele, hvorpaa Danmark ikke vil kunne gøre Fordring som Følge af dets Ret til at behandles som mest begunstiget Nation. Det er imidlertid vedtaget, at dersom Portugal indrømmer andre Stater Del i de Brasilien tilstaaede Begunstiggelser, skal der ogsaa gives Danmark Adgang til at nyde godt af disse Begunstiggelser.

Art. 4.

Portugisfke Vine, som indføres direkte til Danmark, ligegyldigt under hvilket Flag, eller igjennem et hvilketfømhøist andet Land, skulle ikke betale højere Told, end der erlægges af lignende Produkter fra en anden mest begunstiget Nation, og der kan ikke paalægges dem nogen indenlandfke Afgift, hverken Konsumtionsafgift eller nogenfømhøist anden Slags Stats- eller Kommuneafgift, dog med Undtagelse af Skibsfarts- og Havneafgifter.

Art. 5.

Af Pengeeffekter eller Gjendele, der udføres fra det ene Land til det andet, som Følge af Arv, Udvandring, Gave eller hvilkenfømhøist anden Erhvervelsesadkomst, skal der ikke være at udrede nogen Afdrags- eller Udførselsafgift hverken til Stat eller Kommune eller til offentlige Stiftelser.

Art. 6.

Ovenstaaende Bestemmelser angaa kun Kongeriget Danmark (deri indbefattet Føland og Færøerne) og det egentlige Kongerige Portugal (deri indbefattet Verne Madeira, Porto Santo og det agoriske Arkipelag).

De dansk-vestindiske Der og Grønland paa den ene og de portugisfke oversøiske Kolonier paa den anden Side ere ikke indbefattede under denne Traktats Bestemmelser. Imidlertid skulle de kontraherende Parter Undersaatter med Hensyn til deres Handel og Toldafgift, saavel ved Indgaaende som Udgaaende, henholdsvis der nyde de samme Rettigheder, Privilegier, Fritagelser, Begunstiggelser og Undtagelser, som ere eller blive tilstaaede den mest begunstigede Nation.

Nr. 13. Betjg. af 15. Sept. om en mell. Danmark og Portugal affluttet Handels- og Skibsfarts-Traktat.

Nr. 13.

15.
septbr.

7. gr.

Þessi samningur öðlast gildi sjö dögum eftir að skipzt hefur verið á fullgildingum hans, og verður í gildi svo lengi sem hvorugt ríkið hefur með tólf mánaða fyrirvara birt það hinu, að það ætli að láta hann úr gildi falla.

8. gr.

Fullgildingum samnings þessa skal skipzt á í Kaupmannahöfn, áður liðnir eru 6 mánuðir og fyrr ef verða má.

Þessu til staðfestingar hafa báðir umboðsmennirnir ritað undir samning þenna og sett þar innsigli sín.

Gefið út í Kaupmannahöfn 20. desember 1887.

(undirr.) O. D. Rosenørn-Lehn.

(L. S.)

(undirr.) Vicomte de Soto Maior.

(L. S.)

Þetta gjörist hjermeð öllum kunnugt, og hefur samningur fullgiltur verið og fullgildingum skipzt á hjer í bænum 5. júní þ. á.

Í stjórnarráði Íslands, 15. september 1888.

J. Nellemann.

A. Dybdal.

Art. 7.

Nr. 13.
15de
Septbr.

Nærværende Traktat, som skal træde i Kraft syv Dage efter Ratifikationernes Ud-
vevling, vedbliver at være gjældende, saalænge en af Magterne ikke tolv Maaneder forud har
for den anden Magt kundgjort sin Hensigt at lade den træde ud af Virksomhed.

Art. 8.

Ratifikationerne af nærværende Traktat skulle udvevles i Kjøbenhavn i Løbet af 6
Maaneder eller tidligere, om Ite kan.

Til Bekræftelse heraf have de respektive Befuldmægtigede underskrevet nærværende
Traktat og paatrykt den deres Segl.

Stet i Kjøbenhavn, den 20de December 1887.

(undert.) D. D. Rosenørn-Lehn.

(undert.) Bicomte de Soto Maior.

(L. S.)

(L. S.)

Hvilket, efterat Traktaten er bleven ratificeret og Ratifikationerne under 5te Juni
d. A. ere blevene udvevlede i Kjøbenhavn, herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for Island, den 15de September 1888.

J. Nellemann.

A. Dybdal.

Auglýsing

Nr. 14.
20.
sept.

um

gjaldskrá fyrir embættisverk hinna konunglegu verzlunarfulltrúa og varafulltrúa.

Samkvæmt 2. gr. í lögum 5. apríl 1888 um verzlunarfulltrúagjöld hefur stjórnarráð utanríkismálanna 2. maí þ. á. gefið út og sent hinum konunglegu verzlunarerindrekum í útlöndum gjaldskrá þá, er hjer fer á eftir, fyrir embættisverk hinna konunglegu verzlunarfulltrúa og varafulltrúa.

1. Fyrir að gefa út leiðarbrjef fyrir menn borgast..... 4 kr.
Fyrir áteiknun á leiðarbrjef..... 2 kr.
2. Fyrir að gefa út vottorð eða skýrteini..... 4 kr.
nema a) fyrir lífsvottorð..... 2 kr.
b) fyrir að staðfesta vöruskrár þær og heilbrigðisskýrteini, sem útlend skip eða dönsk eiga að hafa með sjer samkvæmt lögum 15. apríl 1854, þegar þau sigla til Íslands eða Færeyja 6 aura fyrir hvern ton
eptir nettó-rúmmáli skipsins;
c) fyrir að gefa út eða rita á hið sjerstaklega heilbrigðisskýrteini, sem getur um í lögum 2. júlí 1880, 33. gr. 1. lið skal fyrir hvern mann borga 1 kr., en þó ekki meir en 30 kr. fyrir hvert skip;
og fyrir heilbrigðisskýrteini það fyrir skip, sem getur um í sömu lögum 33. gr. 2. lið 10 kr.
d) fyrir að gefa út bráðabirgðar-þjóðernisskýrteini, fyrir að votta á skipaskjöl, á dagbók skipa, fyrir að löggilda nýja dagbók, og fyrir hverskonar aðra vottan eða lögmæting, er nauðsynleg er til afgreiðslu skipa í eða úr höfn borgast ekkert.
3. Fyrir að lögmæta undirskript yfirvalds eða valdalausss manns borgast... 2 kr.
4. Fyrir að endurrita skjal borgast, ef það er gjört á verzlunarfulltrúa- eða varafulltrúa-stofunni, hvort sem endurritið er staðfest eður ekki: fyrir hverja byrjaða blaðsíðu 1 kr.
en ef það er gjört annarsstaðar, n samanborið þar og staðfest, þá fyrir hverja blaðsíðu, sem byrjað er á 1/2 kr.

Nr. 14. Augl. 20. sept. um gjaldskrá fyrir embættisverk hinna konungl. verzlunarfulltrúa og varafulltrúa.

Betjendtgjørelse

om

 Nr. 14.
20de
Septbr.

Gebyr-Taxt for Embedshandlinger udførte ved de fgl. Konsulater og Vicekonsulater.

I Henhold til Lov om Konsulatsafgifter af 5te April 1888 § 2 har Udenrigsministeriet under 2den Maj d. A. fastsat og tilføjet de kongelige Konsularembetsmænd i Udlandet følgende Gebyr-Taxt for Embedshandlinger, udførte ved de kongelige Konsulater og Vicekonsulater.

1. Udstedelse af Rejsepas for Personer	4 Kr.
Visa af Rejsepas	2 Kr.
2 Udstedelse af Attest eller Certifikat	4 Kr.
Dog a) for Leveattest	2 Kr.
b) for Attestation af Varefortegnelser og Sundhedsbeviser, hvormed Skibe, fremmede eller danske, der besøge Island eller Færøerne, skulle være forsynede efter Lov af 15de April 1854, erlægges...	6 Dre pr. Ton
efter Skibets
Netto Drægtighed.
c) for Udfærdigelse af eller Paategning paa det i Lov 2den Juli 1880 § 33, 1ste Stykke omhandlede særlige Sundhedspas erlægges for hver Person.....	1 Kr.,
dog ikke ud
over 30 Kr.
for hvert
Skib.
og for det i samme Lovs § 33, 2det Stykke, omhandlede særlige Sundhedspas for Skibet	10 Kr.
d) for Udfærdigelse af Interims-Nationalitets-Certifikat, Attestation paa Skibspapirer, paa Logbog, Autorisation af ny Logbog og al anden Attestation og Legitimation, der er nødvendig for Skibets Ind- og Udklarering	Intet.
3. Legalisation af en Dyrigheds eller en Privatmands Underskrift	2 Kr.
4. Afskrift, udført paa Konsulatet eller Vicekonsulatet, med eller uden Bekræftelse: for hver paabegyndt Side	1 Kr.
udført udenfor Konsulatet eller Vicekonsulatet, men konfereret og bekræftet der: for hver paabegyndt Side	1/2 Kr.

Nr. 14. Betgj. af 20. Sept. om Gebyr-Taxt for Embedshandl. udførte ved de fgl. Konsulater og Vicekonsulater.

- Nr. 14. 5. Fyrir að þýða skjal á aðra tungu, og fyrir að staðfesta þýðing, er aðrir
20.
septbr. hafa gjört, skal borga verzlunarfulltrúa eða varafulltrúa svo..... sem venja
er á hverjum
stað.
6. Fyrir að taka við munnlegum skýrslum í málum einstakra manna og
fyrir að semja hverskonar samninga borgast..... 10 kr.
en fyrir sjóskýrslur og skipreika-afsagnir, fyrir að ráða menn á
skip eða leysa menn frá skipi, fyrir að semja samninga um kaup þeirra,
fyrir rannsókn, sátt eða úrskurð í deilum milli skipstjóra og skipshafnar,
svo og fyrir rannsókn og yfirheyrslu í glæpamálum, borgast..... ekkert.
7. Fyrir að kveðja til skoðunar- eða virðingamenn og taka við álitum þeirra
borgast..... 5 kr.
nema þeir sjeu til nefndir eptir beiðni skipstjóra eða skipshafnar
til þess að skoða skip eður varning, því að þegar svo er ástatt
borgast..... ekkert.
8. Fyrir geymslu, móttöku eða útborgun á peningum eða fjármunum borgast:
fyrir það, sem eigi nemur meiru en 1,000 kr. eða virði þess 1 ½% þó ekki
minna en
2 kr.
fyrir það, sem fram úr því fer ½%.
9. Af eptirlátnum fjármunum, sem senda á heim hingað til löglegrar með-
ferðar, skal borga:
fyrir uppskrift á þeim: 1½% af virði þeirra þó ekki minna en 5 kr.
og ekki meira en 150 kr.
fyrir innsiglan 4 kr.
fyrir sölu þeirra, ef verzlunarfulltrúi eða varafulltrúi sjálfur lætur hana
fara fram: 5% af söluverðinu,..... þó eigi meira en 500 kr.
en ef hún fer fram fyrir tilstilli yfirvalds, en með umsjón verzl-
unarfulltrúa eða varafulltrúa: 2½% af söluverðinu, þó ekki meira en 250 kr.
En fyrir uppskrift, innsiglan eða sölu á eptirlátnum fjármunum
skipstjóra eða skipverja á dönsku skipi borgast..... ekkert.
10. Af björguðu gózi skal borga:
fyrir uppskrift á því: 1½% af virði þess..... þó ekki minna en 5 kr.
ekki meira en 150 kr.
fyrir sölu á því, ef verzlunarfulltrúi eða varafulltrúi lætur hana fara
fram: 5% af söluverðinu þó ekki fram yfir 500 kr.
fari hún fram fyrir tilstilli yfirvalds, en með umsjón verzlunar-
fulltrúa eða varafulltrúa: 2½% þó ekki fram yfir 250 kr.
11. Fyrir útskrift úr verzlunarfulltrúabók gelzt eins og segir að fram í 4.
tölulið; nema hvað snertir endurrit af skipreika-afsögnum, sjóskýrslum
eður úrskurðum í deilum milli skipstjóra og skipshafnar; fyrir það
borgast..... ekkert.
12. Fyrir embættisgjörðir, sem eigi fara fram á fulltrúastofunni, skal um
fram gjalda eptir gjaldskránni borga:
fyrir fyrstu klukkustund 4 kr.
fyrir hverja eptirfarandi stund 2 kr.

Nr. 14. Augl. 20. sept. um gjaldskrá fyrir embættisverk hinna konungl. verzlunarfulltrúa og varafulltrúa.

5. Oversættelse, der udføres af Konsul eller Vizekonsul, samt Bekræftelse af anden Oversættelse af Dokumenter betales efter	Stedets
Brug.	
6. Modtagelse af mundtlige Forklaringer i Privates Anliggender, Affattelse af Kontrakter og andre Overenskomster	10 Kr.	
Dag betales for Søforklaring og Søprotest, for Afmonstring og Paamonstring af Mandskab samt Affattelse af Hyrekontrakt og for Under-
søgelse, Forlig eller Kjendelse i Tilfælde af Tvistighed mellem Skipper
og Mandskab, ligesom ogsaa for Undersøgelse og Forhør i Straffe-
sager		Intet.
7. Udnævnelse af Syns- og Taxationsmænd og Modtagelse af deres Er-
klæring	5 Kr.	
medmindre saadan Udnævnelse skeer paa Begjæring af Skipper eller
Skibsmandskab til Besigtelse af Skib eller Ladning, i hvilket Tilfælde
Konsulen oppebærer		Intet.
8. Bevaring, Hævning eller Udbetaling af Penge eller Værdisager:		
for Beløb eller Værdi, der ikke overstiger 1,000 Kr.	1 %
dog ikke
under 2 Kr.	
for overstygende Beløb eller Værdi	1/2 %.	
9. Efterladenskab, som skal hjemsendes for her at behandles efter Loven:		
for Optagelse af Inventarium: 1 1/2 % af Værdien dog ikke under	5 Kr.	
og ikke over	150 Kr.	
Forsegling	4 Kr.	
Forfælgning, hvis den foretages af Konsulen eller Vizekonsulen selv,
5 % af Salgssummen	dog ikke over 500 Kr.	
hvis den foretages af Værdigheden, men kontrolleres af Konsulen
eller Vizekonsulen, 2 1/2 % af Salgssummen	dog ikke over 250 Kr.	
Dag betales for Optegnelse, Forsegling eller Forfælgning af Efter-
ladenskab efter Skibsfører eller Besætning paa et dansk Skib		Intet.
10. Bjerget Gods:		
for Optegning: 1 1/2 % af Værdien	dog ikke under 5 Kr.	
og ikke over	150 Kr.	
for Forfælgning af bjerget Gods, hvis den foretages af Konsul eller Vize-
konsul: 5 % af Salgssum	dog ikke over 500 Kr.	
hvis den foretages af Værdigheden, men kontrolleres af Konsul eller
Vizekonsul: 2 1/2 %	dog ikke over 250 Kr.	
11. Udskrift af Konsulatsprotokol se ovenfor Nr. 4, dog for Udskrift af Sø-
protest, Søforklaring eller Kjendelser af Tvistighed mellem Skipper og
Mandskab	Intet.	
12. Embedsforretning udført udenfor Embedslokalet foruden det i Tarten
fastsatte Gebyr:		
for første Time	4 Kr.	
for hver følgende Time	2 Kr.	

Nr. 14.	pó ekki fyrir hvern heilan daga meira en	16 kr.
20.	En ef fulltrúi leysir þessi verk af hendi úti á skipi eður í þágu þess,	
septbr.	borgast	ekkert.

Ef embættisgjörðin fer eigi fram á þeim stað, þ. e. í þeirri höfn, þar sem verzlunarfulltrúi eða varaverzlunarfulltrúi hefur embættis-stöð sína, skal honum auk þessa endurgoldinn nauðsynlegur flutningskostnaður eptir reikningi, og eins er um, er hann verður að gjöra sjer ferð á skipbrotsstað, sem er utan áður greindra endimarka.

Ef danskur þegn færir sönnur að því á viðunandi hátt, að hann sje eigi efnum búinn, er hann undan þeginn áður greindum gjöldum, ef hann þarfnast aðstoðar verzlunarfulltrúa eða varafulltrúa, og sömu undanþágu njóta og danskir sjómenn á utanríkisferðum.

Gjaldskráin er í gildi frá 1. júlí þ. á.

Þetta gjörist hjermeð öllum kunnugt.

Í stjórnarráði utanríkismálanna, 20. september 1888.

O. D. Rosenörn-Lehn.

dog for hel Dag ikke over	16 Kr.	Nr. 14.
naar Forretningen udføres for eller ombord i Skib betales	Intet.	20de Septbr.

Udføres Embedsforretningen udenfor Stationen (s: udenfor den Havn, hvori Konsulatet eller Vicekonsulatet findes), godtgøres desuden de nødvendige Transportomkostninger efter Regning, og denne Godtgørelse tilkommer ogsaa Konsul eller Vicekonsul, naar han maa begive sig til Strandingstedet udenfor Stationen.

Ligesom den danske Undersaat, der paa antagelig Maade godtgjør sin Uformuenhed, fritages for at erlægge ovenstaaende Gebyrer, naar han behøver Konsuls eller Vicekonsuls Bistand, saaledes tilkommer den samme Fritagelse ogsaa danske Sømænd i udenrigsk Fart.

Taxten gjælder fra 1ste Juli d. A.

Hvilket herved bringes til offentlig Kundskab.

Udenrigsministeriet, den 20. September 1888.

O. D. Rosenørn-Lehn.

Nr. 15.
27.
septbr.

Auglýsing

um

að auglýsing frá stjórnarráði Íslands 29. maí 1888 skuli að nokkru leyti úr gildi felld.

Hjermeð skulu felld úr gildi ákvæðin í auglýsing frá stjórnarráði Íslands 29. maí 1888 um að fyrirmælum laga 17. des. 1875 um mótvörnir gegn því, að bólusótt og hin austurlenzka kólerusótt flytjist til Íslands, skuli fylgt að því er snertir skip, er til Íslands koma frá Grimsby. Ennfremur fellur úr gildi bannið samkvæmt lögum 24. okt. 1879, 3. gr. í nefndri auglýsing gegn því að flytja með þessum skipum til Íslands brúkað lín, föt og sængurfatnað, nema þessir munir sjeu ferðafatnaður, dulur, brúkað vatt, hnökraull, afklippur af pappír, hár og húðir.

Ákvæðum laga 17. des. 1875 verður hjereptir beitt að því er þessa staði snertir:

Egersund,

hafnir á frönsku ströndinni milli Nantes og St. Malo, að báðum þessum höfnum með töldum,

allar hafnir í Austurríki og Ungarn og

allar Egiptalands hafnir.

Fyrir alla þessa staði, að undan skildum Egiptalands höfnum, gildir og innflutningsbann samkvæmt lögum 24. okt. 1879. 3. gr.

Auglýsing þessi öðlast þegar gildi.

Þetta kunngjörst til leiðbeiningar öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 27. septbr. 1888.

J. Nellemann.

A. Dybdal.

Bekjendtgjørelse

om

Nr. 15.
27de
Septbr.

delvis Ophævelse af Ministeriet for Islands Bekjendtgjørelse af 29de Maj 1888.

Herved ophæves Bestemmelserne i Bekjendtgjørelse fra Ministeriet for Island af 29de Maj 1888 om Sagttagelse af de i Lov om Foranstaltninger til at forhindre Bornekoppers og den asiatiske Koleras Indbringelse til Island af 17de December 1875 foreskrevne Forholdsregler med Hensyn til Skibe, der ankomme til Island fra Grimsby, saa vel som ogsaa det i bemeldte Bekjendtgjørelse indeholdte Forbud i Genhold til Lov af 24de Oktober 1879 § 3 mod al Indførsel ved saadanne Skibe af brugt Linned, brugte Klædningsstykker, brugte Sengklæder, for saa vidt de nævnte Gjenstande ikke høre til Personers Rejssegods, Klude, brugt Bat, Kradsuld, Papirsaffald, Haar og Huder.

Bestemmelserne i Lov af 17de December 1875 ere herefter i Virksomhed overfor følgende Steder:

Egernsfund,

Havne paa den franske Kyst mellem Nantes og St. Malo, begge inkl.,

samtlige østerrigsk-ungarske Havne og

samtlige ægyptiske Havne.

Overfor samtlige de nævnte Steder med Undtagelse af ægyptiske Havne bestaar derhos Indførselsforbud i Genhold til Lov af 24de Oktober 1879 § 3.

Denne Bekjendtgjørelse træder strax i Kraft.

Hvilket herved bekjendtgøres til Efterretning for alle Vedkommende.

Ministeriet for Island, den 27de September 1888.

J. Nellesmann.

A. Dybdal.

